

ISSN 1391-5827
ஊற்று 1 துபி 6

—AASHIF—
மாணவர்களுக்கும்..
மற்றவர்களுக்கும்..
மட்டும்.

பிவாஹம்

ஜெவி - மார்ச் 2001 PRAVAGHAM புதிய விலை ரூ 20.

வெளியீடு

சுதந்திர கலை இலக்கியப் பேரவை, உக்குவனை.

Digitized by Noolaham Foundation

noolaham.org | aavanaham.org

LUCKYLAND BISCUITS

Pure, Quality
and Tasty Biscuits

LUCKYLAND BISCUITS MANUFACTURERS
NANDARAMPOTHA, KUNDASALE.

TEL: 08 224217, 232574, FAX: 94-8-233740

நாங்கள் பேசுகின்றோம்....

புதிய சீருடைகளும்... பக்கங்களின் ஓரங்கள் மடிக்கப்படாத புத்தகங்களுமாய். அடுத்த வசூப்பில் தடம் பதிக்கக்காத்திருக்கும் மாணவர்களும்...

ஒரு பூப்புத்து வாடிப்போகும் நேரத்துக்குள் காணமல்போன சென்றவருடம் போலவே அடுத்த வருடமும் காணமல் போய்விடும். உங்களின் வெள்ளைச் சீருடைகள் அழக்காவதற்குள்... அடுத்த பூர்ச்சை உங்களுக்கு “ஹ்லோ” சொல்லும்.

உங்களின் தகுதி என்ன? உங்களுக்கு குள் முகம் மறைத்து உட்கார்ந்திருக்கும் திறுமைகள், லட்சியங்கள், கனவகள் உங்களைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப்போகும் முகவரி என்ன?

உங்களின் எதிர்காலம் என்ன?..

அணிந்திருக்கும் வெள்ளைச் சீருடைகளை நிறுத்துமாகக் கழற்றி வைக்கும் முன் பு உங்களை இனங்கள் கொடு கொள்ளுங்கள்... இனி என்ன விலை கொடுத்தும் உங்களால் வாங்க முடியாத மாணவப் பருவம் விணாக்கப் படவில்லை என்பதை இனியாவது நிச்சயப்படுத்துங்கள்...

தவற விட்டுத் தவிதி த சம்பவங்களின் சுவடுகளை முதுகில் சமந்து உங்கள் முன்னால் நாங்கள் நிற்கின்றோம்... முன்னால் சென்றவர்களின் கொடுமையான அனுபவங்களை நீங்கள் பாடங்களாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமில்லை...

எச்சரிக்கைகளையாவது ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

ஆழிப் பு புஹாரி
ஆசிரியர்

Chief Editor	:Aashif A Buhary
Sub Editor	:Ukuwela Akram & A. R. Aswarul Humaid
Layout & Designs	:Aashif A Buhary
Type Setting	:M.N.M. Rifas, Rifa Naheem & Arafath A Buhary
Speacial Thanks	:K.M.M. Naseeth & S.J.M. Rizvi
Published at	:No 9, Matale Road, Ukuwela. Post Code 21300.
Printed at	:Daafir Creations, 22 E5, Galle Road, Dehiwela.
e-mail	:pravagam@yahoo.com
	ISSN NO: 1391 - 5827
காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்	:S.H.M.Akram, Ukuwela Post Office என குறிப்பிடவும்

உன்னைவிட அழகானது - உன் கோபம்....

என்னைவிடப் பாவமானது - என் காதல்....

(ப.கோ.பிரபாகர் - விகடன்)

கவிதைகள்... உணர்வுகளின் வடிவம்.. செறிவான், செழுமையான், ஆழமான.. எல்லாவற்றையும் விட அழகான ஒரு வடிவம்.. உணர்ச்சிகளின் முழு வடிவமாக மனிதன் இருக்கின்றான். அவனால் வெளிப்படுத்த முடிகின்றது... புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.. கோபம், வேகம், வெட்கம், பொறுமை, சேரகம்,

சந்தோஷம், ஏக்கம் என்று எப்போதும் ஏற்றாவது ஒரு உணர்வின் பிரதியாக இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் மனிதனுக்கு இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

உணர்வுகளோடு அதை வெளிப்படுத்தும் அவசியமும் ஜேர்ந்துகொள்கின்றது.. பகிர்ந்து கொள்ளல் என்ற தலைப்புக்குள்தான் எத்தனை ஆயிரம் விஷயங்கள் இருக்கின்றன? ஆனால் சொல்லும் விதம் தான் ஒரு மிகப் பெரிய கேள்விக்குறியாக நம்முன் நிற்கின்றது.

சொல்லப்போவதை எனிமையாக, அழகாகச் சொல்லி உங்களின் உணர்வை.. அது எதுவாக இருந்தாலும் கேட்பவரால் அதை உணர்வுகளுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றதென்றால்... உங்களின் உணர்ச்சிகளுக்குள் அவரும் வந்து விடுகின்றார்கள்.. எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உங்களுக்கு இருக்கின்றதென்றால்.. தள்ளிப்போடாதீர்கள்..

நினைவில் வைத்திருங்கள். எந்தக் குழந்தையும் பிறந்தவுடன் எழுந்து நடந்து ஓடியதில்லை. காயங்கள் வாங்காமல், வியர்வையோ, கண்ணோரோ சிந்தாமல் சாதனைகள் சம்பவித்ததாக சரித்திரங்கள் இல்லை.

ஆரம் பகால எழுத துகள் எல்லாம் மற்றவர்களிடம் அங்கீராம் பெறப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்காதீர்கள்... உங்களைச் செதுக்கிக்கொள்ளாதவரை நீங்கள் சிற்பியென்று கயம் ஏற்காதீர்கள்.

ஒரு எழுத்தாளனால் வாசகனின் உணர்வுகளில் கை வைக்க முடிகின்றது. அவனின் காயங் களை ஆற்றவும், வழிகாட்டவும், நல்ல சிந்தனைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவும்... அவனின் தவறுகளில் ஆணியடிக்கவும் உங்களின் எழுத்துக்கு சக்தியிருக்கின்றது.

அக்கினித் தாகம்

எழுத்துலகில் கால் வைக்க நீங்கள் ஆசைப் படுகின்றீர்களென்றால், அங்கீராத்துக்காக காத்திருக்கின்றீர்களென்றால்.. சமுதாயச் சிந்தனையும், தாய்மன்மீது காதலும் உங்களுக்குள் இருக்கின்ற தென்றால்...

ப்ரவாகத்தின் பக்கங்கள் உங்களைச் சுமக்கக் காத்திருக்கின்றது.

கவிதைகள் என்பது இலக்கியம் மட்டும்தான் என்று சிலர் ஒதுங்குகின்றார்கள்.. அது வெறும் கிறுக்குத்தனம் என்று சிலர் ஒதுக்குகின்றார்கள். இரண்டுமில்லை.. ரோஜாவுக்கு எழுதப்பட்ட உவமை போல் கவிதை என்பது கவிதையாக இருப்பது.. அவ்வளவுதான்.

பகலும் இரவும்
வேண்டாமா?
குரியனாய் இரு...
(விகடன்)

சுடவேண்டும்.. அல்லது குடுதலைய் வேண்டும். உணர்வுள்ள வாசகனை எதுவும் செய்யாத எழுத்துக்கள் பத்திரப்படுத்தத் தகுதியற்றவை.

மு. மேத்தா எழுதிய “மனிதனைத் தேடி” என்ற கவிதையின் வரிகளை ஒரு

தடவை ஆழமாகச் சுவாசித்துப் பாருங்கள். கவிதைக்குள் கொண்டுவருவதற்கு உலகில் இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்கள் மிச்சமிருப்பது புரியவரும்.

சிறகுகள் உனக்குச் சீதனமாய் வந்தன.

நீ
சிலுவைகளைத் தயாரித்துக் கொண்டாய்
பாராம் சுமப்பதாய்ப்
பாறைசாற்றுகின்றாய்

என்று தொடங்கி...

வரங்களே உனக்கு
வழங்கப்பட்டன...
அவற்றை
சாபங்களாய் மாற்றி ஏன்
சங்கடப்படுகின்றாய்?

என்று கேள் வியோடு முடிகின்றது. செய் வதையெல்லாம் செய் துவிட்டு விளைவுகளை சமுதாயத் தின்மீதோ, படைத்தவன் மீதோ அள்ளிப்போடும் முழு மனித குலத்தையும் சாட்டையால் தொட்டுப் பார்க்கின்றது அந்தக் கவிதை.

நீங்கள் எழுதிக் குவித்திருப்பவைகளை ஒரு வாசகனாகப் படித்துப் பாருங்கள்.. உங்களின் எழுத்துக்களின் எத்தனை வரிகள் சமூகத்தின் விழிப்புக்காக வேர்த்திருக்கின்றது என்று அலகங்கள்...

நம் கண் முன்னால் அநீதிகள் நடக்கின்றன.. அசிங்கங்கள் தினம் தினம் அம்பலமேற்கொண்டிருக்கின்றன.... இனப் பிரஸ்சினை, மதக்கலையும், சீதனக் கொடுமை.. ஒழுக்கச் சீர்கேடு... வழி தவறுவதை நாகரீகமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் மாணவர் சமுதாயம்.... அரைகுறை ஆடைகளும்.. மூசங்களும், தெருக்களில் நடாத்தும் அட்டகாசம், சினிமாக்களின் பாதிப்பால் ஹீரோக்களாக அங்கீகரிக்கப்படும் ரவுடிக் கூட்டம்... பாடல் கேட்கும் பெயரில் சொந்த மானத்தை வானலைகளில் விற்றுக் கொண்டிருக்கும் நம் வீட்டுப் பெண்கள்...

என்று.... குப்பைகளால் மூடப்பட்டுக் காணமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது நம் சின்னத்தேசம்.

சமுதாயம் என்பது நானும், நீங்களும் தான்.

நம்மைச் சுற்றி நடப்பவைகளில் கண்மூடித்தனமாக இருந்து விட்டு, எங்கோ நடப்பவைகளை எளிந்தையாட நமக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை.

குப்பைகளைக் களைவதற்கு ஒரு காக்கைக்கு இருக்கும் உணர்வாவது நம்மிடம் இல்லையென் நால்.. மனிதனை ரோலுக்குள் முடங்கிக்கொள்ள நமக்குத் தகுதியும் இல்லை.

நாகரீகப் பேர்வைக்குள் முடங்கிக் கிடக்கும் குற்றங்களைச் சுட்டெரிக்கப் புறப்பட்டு வாருங்கள்.....

உங்களின் படையெடுப்போடு இணைந்து கொள்ள பெருமையுடன் காத்திருக்கிறது ப்ரவாகம்.

நட்புன்
உக்குவணை ஆவ்ரம்

ஹாய் பிரண்ட்ஸ்

—வரக்காமுறையுர் ராஸிக் —

உலகில் ஒரு மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்வதுதான் கல்வி அவிலெஷ்கும் பரந்து கிடக்கும் செல்வங்களிலே கல்விச் செல்வமொன்றே தனி ததுவமானது. இதனால்தான் இல்லாம் கூட கல்வியின்பால் ஒரு ஆழந்த அக்கறையைக் கொண்டு திகழ்கிறது. இல்லாமிய ஷீஆு, கல்வி கற்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் கடமையாக்குவதன் மூலம் கல்வியின் சிறப்புக்கு அத்திவாரமிடுகிறது.

இல்லாமிய வேத நூலாகிய அல்குர்ஔனை, அல்லாஹ் ஒரு அறிவுப் பொக்கிழோக, அறிவியல் கலசாமாக ஆக்கி. மனிதனை விழிப்படையைச் செய்கிறான். வல்ல அல்லாஹ் அல்குர்ஔன் லாயிளாகப் பேசிய முதல் வாதத்தை “இங்...” ஒதுவீராக, படிப்பிராக என்றுதான் தொடங்குகிறது. அப்படியானால், இல்லாத்தின் ஆரம்பமே அல்லது அத்திவாரமே கல்வியில்தான் தொடங்குகிறது. இந்தளவுக்கு இல்லாம் கல்வியை முதனிலைப் படுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய முஸ்லிம் சமூகமோ.. கல்வியை கால்தாசாக நினைக்கிறது. கற்பதையும், கற்றுக் கொடுப்பதையும் பொழுது போக்காகவும், வீணாகவும் நினைக் கிறது. மாணவர் கூட்டம் மடையர்களாகவும், காடையர்களாகவும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. விழுந்து விழுந்து படித்தாலும் வாழ்க்கை சிறங்கலில்லை; கல்வி இனிக்கவில்லை, இதற்கு ஒரே காரணம் ஒழுக்கமின்மைதான்.

கல்வி புனிதமானது, இனிமையானது. அது ஒழுக்கமானவர்களால், ஒழுக்கமும், பண்டும் உடையவர்களுக்குத் தான் போதிக்கப்பட வேண்டும். ஒழுக்கம் என்பதை ஒன்றும் கடையில் வாங்கும் சர்க்கல்ல. தாயின் பாலோடு பருகிய அங்கு, பண்டு, பாசம், நேசம், கருணை.. இவைகளின் வெளிப்பாடுதான் ஒழுக்கம். நல்ல தாயின்

மதிதான் ஒழுகக் கத்தின் கலாசாலை. இத்தகைய ஒழுக்கம் உள்ளவர்களிடம்தான் உன்னதமான கல்வி ஒட்டிக் கொள்ளும். ஒழுகக் கம் என்றால் என்ன? என்று தெரியாதவர்களுக்கு கல்வி போதிப்பது, கழுதைகளுக்கு வேதம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்குச் சமன்.

ஒரு மாணவனின் ஒழுகக் கத்தை உரசிப்பார்க்க வேண்டும். அவனது பேச்க, உடை, நடை, பாவனை போன்ற அனைத்து செயற்பாடுகளும் மரியாதைக்குரியதாக ஆக வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் கல்வி பெறுவான்.

கல்வி பெற பணம் அவசியமில்லை. ஆனால் ஆர்வம், ஆசை, மரியாதை, கடும் உழைப்பு என்பன இருக்க வேண்டும். ஆனால் மரியாதை நமது சமூகத்தில் இன்று மருந்துக்கும் இல்லை. கற்றாரையே கற்றார் வீழ்த்தும் வித்தியாசமான உலகமிது. அதனால்தான் முஸ்லிம்களின் கல்வி வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாதவொன்றாகி விட்டது.

“நீங்கள் எவரிடத்தில் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்கிறீர்களோ, அவரிடத்தில் பணிவுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்பது நபிமொழி. ஆனால் அந்த பணிவைத் தொலைத்து விட்டு மாணவச் சமூகம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “பணிவுடன் நடந்து மரியாதை செலுத்தாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; அவமதிக் காமலாவது இருக்கலாமே” என்று எடுத்துச் சொன்னால், “பணம் பெற்றுத்தானே கற்றுத் தருகிறார்கள். இவர்களுக்கென்ன மரியாதை” என்று கேட்போர் பலர் இருக்கிறார்கள். சம்பளம் என்பது கல்வி போதனைக்கான கல்வியல்ல; சிரமத்திற்கு வாங்கவும் முடியாது... விழக்கவும் முடியாது... அது விலை மதிக்க முடியாத சொத்து.

அந்தக் கல்விச் சொத்தின் சொந்தக்காரர்கள்தான் உங்கள் வாழ்வின் ஊற்றுக்கண்கள். அந்த ஊற்றுக்களை அடைத்துவிட்டு நீங்கள் வரண்டு போகாதீர்கள். ஒரேருத்தைக் கற்றுத்தந்தாலும் அவருக்கு நீங்கள் அடிமை என்பதை உணருங்கள். “எவ்வேறும் எனக்கு ஓர் எழுத்தைக் கற்றுக் கொடுத் தாலும் அவருக்கு நான் அடிமையாவேன். அவர் என்னை உரிமை விடவும் செய்யலாம் அல்லது விற்றுவிடவும் செய்யலம்” என்ற அவி (ரவி) அவர்களின் கூற்றை ஒரேயொரு தடவை சிந்தையில் எடுங்கள். “நாங்கள் ஓர் அரசருக்குப் பயப்படுவது போல் எங்களுடைய ஆசிரியர் இப்றாஹீம் (ரஹ்) அவர்களுக்கு பயந்திருந்தோம்” என்ற மு.க்ரா (ரஹ்) அவர்களின் வாக்கை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.

இறுதியாக, “எவர் தன் ஆசிரியர் களுக்கு மரியாதை செலுத்தவில்லையோ, அவர் வெற்றியடைய முடியாது” என்ற இமாம் அடு யூக்.ப் (ரஹ்) அவர்களின் அருள் வாக்கையாவது என்னிப்பாராங்கள். அப்படியானால் மரியாதையும், கல்வியும்தான் இரட்டைக் குழந்தைகள். மரியாதை இல்லாதவனுக்கு கல்வி பூஜ்யம்தான் என்பது தெளிவான உண்மையாகும். இதனால் தான் “ஆர்வமின்றியும், அலட்சியமாகவும் ஒருவர் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தால் அவர் வெற்றியாளராக முடியாது. மாநாக எவரொருவர் தாழ்மையுடன், வறுமை நிலையிலும் கல்வி கற்கின்றாரோ அவர் வெற்றியாளராக முடியும்” என்றதொரு தெளிவான கருத்தை இமாம் ஷாபியீ (ரஹ்) அவர்கள் முன் வைக்கிறார்கள். இதே கருத்தை ஒட்டித்தான் “உடலை வருத்தாமல் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது” என்பல அறிஞர்கள் உறுதியாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

இதேபோன்றுதான் “கல்வி கற்க நானப்படுவீர் அல்லது பெருமையிடப்பவர் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்ள முடியாது”

என்ற நபிமொழி, புகாரி ஷாபிலே வரையப் பட்டுள்ளது. அப்படியானால் ஒழுக்கம், ஆர்வம், சிரமம் இவைகள்தான் கல்வியின் மூலதனம் என்பதை இனியாவது சிந்தையில் கொள்வோம்.

எனவே, “கல்விக்காக உயிரைக் கொடுப்பவன் ஒருபோதும் மரணமாவ தில்லை” என்ற நபி மொழிக்கேற்ப எம் உயிர் மூச் சக்களை கல்லிக் காக அரப் பணிப் போம்! இதே போன்று “அறிவாளியின் கரங் களிலுள் எழுதுகோலானது போவிரினின் வீரவானை விட மிகப்புனிதமானது.” என்ற நபி மொழிக்கிணங்க அந்தப் புனிதக்கரங்களை நாழும் புனிதப்படுத்துவோம்!

கடைசியாக “கல்வி ஒரு முஸ்லிமின் கைதவறிப்போன ஒட்டைக் போன்றது. அதனை நீங்கள் எங்கு கண்டாலும் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்ற நபி மொழியை ஆழந்து நோக்கி எங்கும், எதிலும் கல்வியைத் தேடிப் படித்து சுருலகிலும் ஈடுப்புறும் பெறுவோமாக.

—முற்றும்—

நடசத்திரம்

நடு நிசி இரவில் வானத்தை நோக்கிய விழிகள் தொலைதூர் நடசத்திரமாய் கண்ணோரம் சோகம்.

தொட்ட இடம் தடயமாய் வான் வெளியில் பரந்து காரிருளில் ஒளியைத் தேடி காரிகை போல் மிரிரும்

பாரினில் பிறந்து சுதந்திரமாய் திரிந்து கல்யாணம் ஆகாமல் காலனவன் பிரித்துவிட்ட வண்ணப் பூக்களோ!

இந்த
நடசத்திரங்கள்

கல்வி எஸ்.யோகமலர்

தமிழில்..... சிறுகதை
1950 முதல் 2000 வரை

ନାଟ୍କ ଶିଲ୍ପ ନାଟନ୍

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...)

அசோக மித்தாரன் பிரகடனம் செய்து கொள்ளாத நவீனத்துவவாதி. சமகால தனி மனித வாழ் வின் நுட்பமான அவலங்களைக் குரலுயர்த் தாமல் எனிமையான மொழியில் சிறுக்கைகளாகப் பெயர்த்தவர். மௌனியின் கையறுநிலை வேறு, அசோகமுக்கரைனின் அவலம் வேறு.

'காடன் கண்டது' என்ற தருமு சிவராமுவின் சிறுகதையில் உரைநடை, கலிதைத் தன்மையையும் தான் டி செயல்பட முடியும் என்பது நிர்கபணமாகியது.

சா. கந்தசாமியோ, மொழி மூலம் மொழியைத் தாண்ட முயன்றவர் 'அது மொழிக்குள்ளே அடங்கி இருப்பது இல்லை. அதற்கு காலமும் இடமும் இல்லை என்பதுபோலவே மொழியும் கூட இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதாவது மொழியில் எழுதப்படுகிற இலக்கியம் மொழியின் வாயிலாகவே எல்லைக்களைக் கடந்து விடுகிறது' என்பது சா.கந்தசாமியின் தனினிலை மொழிதல். ஆனால் நன்றாக எழுதிக்கொண்டிருந்த சிறுகதையாசிரியர்கள் பலருக்கும் சிறுகதை மொழி கை நழுவிப்போய்விட்டது என்பதும், அதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூட இல்லை என்பதும் நமகு எமார்ஜங்கள்.

தொடர்ந்து யதார்த் தவாத் எழுத துக்க களில் எழுதுபவனுக்கு எண்பதுக்ஞக்குப் பிறகு சலிப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும், மேலை நாடுகளின் நலனை பாணிகளின் தொடர்ந்த தாக்கங்களும் அவனுள் படைப்பு மன்னிலையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். எனவே சிறுகதைகளைப் படைக்கும் பாணியில், மொழியில், கையாளும் விஷயங்களில் புதிய தன்மைகள் புலப்பட்டன. யதார்த்தவாதம் தான் எல்லாமா எனும் கேள்வி பிணக்கது. 1950க்கு முன்

எழுதிய சிறுகதையாசிரியர்கள் ஒரு விவசாயியைப் போல் இலக்கியப் பயிர் செய்தபோது, 1980களுக்கு பிறகு எழுத வந்தவர்கள் வெளிப்பாட்டுத் தந்திரங்கள் அனைக்கும் தெரின்கவர்களாக இருந்தனர்.

எந்த இயக் கத தோடும் நேரடித்தொடர்பற்று சிறுகதையாசிரியர்களின் தொகை பெருகத் துவங்கியதும் இந்த காலகட்டத்தில் தூண். உள்ளடக்கத்துக்கு இருந்த முக்கியத் துவம் குறைந்து, உருவ நேர்த்திக்கும் புதுமைகளுக்கும் சிறுகதைகள் இடமளித்தன. உள்ளடக்கம் மிக அற்பமானதொன்றாக இருந்தபோதும் கூட, சிறுகதைகள் சில உருவத்தில் புதுமையாக இருந்தன.

யதார்த்தத்தில் திருப்பு கொள்ளாத மனநிலை, மரபிலிருந்தும் விடுதலை கொள்ளச்செய்தது. நூதனமான தத்துவச் சிகிக்கல் கண்ணயும் புதிய தலைமுறை எதிர்கொண்டது. உருவும் எது உள்ளடக்கம் எதுவென்று தீர்மானிக்க சிரமமான சிறு கதைகள் எழுதப்பட்டன, கோபிகிருஷ்ணன் போன்றவர்களால்.

ஆணால் அடிப்படையான சில கேள்விகள் எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

இன்று தேவாலயங் களின் வாசல் களில், கோயில் களின் முன் மண்டபங்களில், பள்ளி வாசல்களின் முன்னால் தொழுநோயாளிகளிகள், கை கால் முடம்ப்டோர், குருடர், சிறுவர் பிச்சை எஞ்சுக்கிறார்கள்.

இன் ரூம் திருமண வீட்டின் விருந்துகூடஞ்சலில் நீரழிவு நோயாளிகளும் இரத்த அழுதத்காரர்களும் விள்ளாமல் வைக்கவிடி போகும் இனிப்பு வகைகள்

எச் சிற் கூடைக் குப்போய், அங்கிருந்து
பொறுக்கப்பட்டு பாலிதீன் பைகளில்
சேகரிக்கப்பட்டு குப்பத்துக் குழந்தைகளுக்கும்
முதியோருக்கும் விநியோகம் ஆகின்றன.
இன்றும் இயில் தடங்களில் வீசப்பட்ட எச்சில்
போன்ற வகையில் மிகச்சும் கேருகிளான் மனிகள்.

ஆனால் வாழ்வின் அவலங்களோடும் உள்ளார்ந்த வேதனைகளோடும் தவிப்புக்களோடும் படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் வேறு செய்திகளில் கலனம் கொள்ளலாயின, ஜெயகாந்தன் பாணிக் கதைகளின் தொடர்ச்சி அல்ல நான் கோருவது. தொடக்கத்தில் காணப்பட்ட வண்ணிலவனின், கந்தரவனின், பூமணியின், தமிழ்ச்செல்வனின் வீரியங்கள் தொடர்ந்து வர வில்லை. அனுபவ நகல் கஞம் போலிகஞம் ஏறுதலைப் பட்சப்பார்வைகளும் பதிவாகிப் புறக்கணிக்கப்படும் நிலையில், துன்பும் மனிதன் சிறுான்மை ஆகிப் போய்கவனிப்பாரின்றிக் கிடந்தான். தத்துவங்கள் ஏதுவும் அவனைப் பொருப்படுத்த வேண்டிய நிரப்பந்தங்கள் அற்றுப் போய் நின்றன. கலைநேர்த்தி பற்றிப் பேசுகிற எழுத்துக்கள் மனிதனின் உடைவை, சிதிலத்தை, இருண்மையைப் பேசினவே தவிர, உதிரிகளை, விளிம்பில் கை சலிக்கத் தொங்கிக் கிடப்பவர்களைப் பேசும் வலுவான சிறுகதைகள் அருகியோ, பங்க்கணிக்கப்பட்டோ வருகின்றன.

தீவிரமான சிறுகதைகள் எழுதிய பலரைப் பார்த்து வாசகன் இன்று கேட்க முடியும் - உங்கள் அறச்சீர்ந்றும் எங்கே போயிருப்பது? வயதின், வாழ்க்கை வசதிகளின் கண் ணொட்ட மாறுதலின் அல்லது கோட்க்குவியிலின் இடையே குரல் அழுங்கிடப்போயிலிட்டதா? இதெல்லாம் இப்படித்தான் இருக்கும்... யாரும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது என்ற ஏப்புக் கொடுத்தலா?

1975 வாக் கில் நான் எழுத வந்தபோது எனக்கு முன்னே எழுதி வெற்றிக் கண்ட். நான் ஒரு பாமர் ரசிகரணப் போல வியந்து பாராட்டி நினை சிறுக்கதையாளர்களின் தீவிரங்கள் எல்லாம் இன்று ஊற்று வற்றிய

பாம்படைந்த கிணறுகளாய்ப் போனதேன்? வண்ணதாசனை விட்டு விடலாம். அவர் அன்பின் நுட்பங்களை இன்னும் தேடிக் கொண்டு போகிறவர்தான். ஆனால் எஸ்துர், பாம்பும் பிடானும் ஆகிய கதைகள் எழுதிய வண்ண நிலவனுக்கு என்ன ஆயிற்று? அம்பையின் சீற்றும் போய் ஒளிந்து கொண்டுதென்கே? புமணிக்கு ரேர்ந்ததென்ன?

சிறுகதை எழுத்தாளன் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதுடன், நவீனப்பட்டுக் கொள் வதுடன், அடிப்படைச் சிக்கல்களிலிருந்து அகண்று விடவும் கூடாது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. உலக இலக்கியப் போக்குகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதுடன், சொந்த மண்ணின் வேரைக் கணைந்துவிடவும் கூடாது என்று தோன்றுகிறது.

எந்த வடிவத்திலும், உத்தியிலும், சொல்லும் தீவிரத்திலும் இன்று விதவை மறுமணம் பற்றியோ, கலப்புத்திருமணம் பற்றியோ எழுதிப் பயனில்லை. சாதிக் கட்டுமானங்கள் தகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மத, இனக்கலவரங்களின் அடிப்படை அரசியல் இலாப நோக்கங்கள் என்பதை இன்றெல்லாம் அறியாதவர்கள். எனவே இன்றைய மனிதன் முன் கிடக்கும் மகத்தான் கேள்விகள் எவை என்பதை ஆராய வேண்டும்.

சா.கந் தசாமி அவதானிப்பது
 'எழுபதுக்கருக் குப் பின்னால் எழுத
 ஆரம்பித்தவர்களின் சிறுகதைகளில் கசிந்து
 உருகுவது, உபதேசம் செய்வது, கைதூக்கி
 மேலே விடுவது போன்ற அம்சங்கள் குறைய
 ஆரம்பிக்குன' என்று.

படைப்பு என்பது ஒரு சுய விமர்சனமாகக் கூட ஆகிப்போயிற்று.

அசோகமித்திரன் சொல்கிறார்,
 'புனைகதைகளில் வெகு விரைவாகவும்
 எளிதிலும் தொய்வும் அலுப்பும் தட்டக்கூடியது
 கீழ் மத்திய வர்க்க வறுமை' என்று.
 வறுமையும் வேலையில்லாக

கொடுமையும் புதுமைப்பித்தன் காலத்திலும், ஜி.நாகராஜன் காலத்திலும், மூன்னிகாலத்திலும் இன்றும் தொடர்ந்து வரும் பிரச்சினைதான் என்றாலும், சிறுகதைப்படைப்பாளர்கள் அலுவத்துப் போய் விட்டனர் போலிருக்கிறது.

யதார்த்தப் பாணியில் அற்புதமர் ஸிறுகதைகள் படைத்த கோணங்கி இன்று ஆள் நடமாட்டில்லாத அந்தவானங்களில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார். நவீனத்துவம், அமைப்பியல்வாதம், பின் நவீனத்துவம், மாய யதார்த்தம் எல்லாம் தாண்டியதோர் பெருவெளியில் அவரது அலைவுகள் சம்பவிக்கின்றன. சோ. தர்மனுக்கு யதார்த்தமே இன் நும் போதுமானதாக இருக்கிறது. விமலாநித்த மாமல்லனும், சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித்தும் மனிதனின் அகமனச் சிக்கல்களை மட்டுமே ஆழமாகப் பார்க்கிறார்கள். நோயும், வறுமையும், இயலாமையும் திலீப்குமாருக்கு இன்னும் பிரச்சினைதான். ஆனால் வாசகன் நெயாண்டியில் வெகுநேரம் நினைத்துப் போகிறான்.

அமைப்பியல் வாதமும் நவீனத்துவமும், பின்நவீனத்துவமும், மாய யதார்த்தமும் தமது ஆட்சிகளை அதிதீவரமாகச் செலுத்த ஆரம்பித்த நிலையில், சிறுகதை மையத்தை அறுவே தூருக்க ஆரம்பித்தது. பஸ்திசைகரியிலும் சிதறி விரியும் தன்மை கொண்டதாக மாறிற்று. துணிச்சலும், எப்பொருளாயும் கையாளும் திறனும், மொழியை தேர்ந்த சிலம்பு வீச்சுக்காரனைப்போலச் சமுற்றும் அற்றலும் கொண்டதாயிற்று. பன்றாறு ஆண்டுகளாகக் கட்டப்பட்ட சௌங்களைப் பொழிக்கும் வேகம் கொண்டதாயிற்று.

நேர்மையான கலைஞர்கள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிற விஷயங்கள் என்னவைது அறிவான். அதற்கெதிரான கலக்ககாரனாக உருவாகும் அதேநேரத்தில், கட்டுப்பாடுகளின் வல்லிலங்குகளுக்கு அவன் தனிந்தும் போகிறான்.

யதார்த்தவாதம் சிறுகதைகளில்

பேராட்சி செய்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்திலேயே அதனின்றும் வெகு தூரத்தில் விலகிப் போன தளங்களிலும் சிறுகதை இயங்கிக் கொண்டிருந்தது என்பதுதான் உண்மை. இன்று மதிப்பீடு செய்கிற கோணத்தில் எப்படி சா. கந்தசாமியையும், அசோகமித்திரனையும் யதார்த்தவாத எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்ல முடியாதோ, அதே விதத்தில் ந முத்துசாமி எழுதிய அபூர்வமான கதைகளையும் அவற்றோடு ஒப்பிட முடியாது. நகுலன் மற்ற சில மாறுபட்ட நன்வோடைப் பாட்டையில் தனது கதைப் பயணத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

தமிழ்ச் சிறுகதைப் பரப்பை ஊன்றிப் பார்த்தோமானால், ஒன்றிலிருந்து ஒன்று கிளைத்தது என்று அறுதியிட்டுக் கூறிவிட முடியாது. ஒன்றைப் புறக்கணித்து ஒன்று கிளைத்தது என்றும் கூறிவிட இயலாது. அத்தனை வகைகள், அத்தனை பாணிகள்!

தமிழ்ச் சிறுகதை நவீனமானது என்று காலவரையறை செய்வதும் கூட அத்தனை எளிதல்ல. நவீனம் என்பது கூட ஒரு சார்புடைய கருத்தாக கம் தான். புதுமைப்பித்தனின் அன்றிரவு, வா. ச. ரா. வின் சிறுகதைகள், நகுலனின் கதைகள், அம்பையின் கதைகள், அசோகமித்திரனின் கதைகள் பலவற்றில் நவீனத்துவத்தின் கூறுகள் அன்றே தெரியக் கிடந்தன.

நவீன படைப்பாளி கடந் த இருபதாண் குகளில் மேலும் மேலும் தனிமைப்பட்டுப் போய்க்கொண்டிருப்பவன். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவன் எதிர்கொள்வது எதிர்வாதம், நம்பிக்கை இழப்பு, இருண்மை. அரசியல் சுகல விதங்களிலும் அவனைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அவனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அவனைத் தகர்க்கிறது. இவற்றிலிருந்தெல்லாம் தன்னை விடுத்துக் கொள்ளும் நோக்கமாகத்தான் அவன் நவீனத்துவத்திற்குள்ளும் புகவிடம் தேட வேண்டியதாயிற்று.

படைப்பினுள் சொல்லொண்டு

சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க அவனுக்கு வசதி உண்டு. ஆனால் அந்த சுதந்திரத்தை அவன் எப்போதும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தி வந்தவன் என்று தீர்மானமாகச் சொல்லிவிட முடியாது படைப்பாளியைக் கட்டுப்படுத்துவது இங்கு அரசியல் மாத்தீரம் அல்ல. பண்பாட்டுக் கட்டளைகள், மரபுத் தளைகள், மதுஇன் அச்சறுத்தல்கள்.

தன் கேள்விகளுக்கான விடைகளை தொன்மங்களில், இதிகாசங்களில் தேட வேண்டிய நிர்ப்பாடு தோறோமோ அது இன்று வக்கிரமாக இல்லை. இன்று வக்கிரம் என்று ஓரம் தன்றுபவை கூட நாளை அவ்விதமே ஆகிப்போகும். கோவையில் பாலுறவுத் திறைப்பங்கள் திரையிடும் அரங்குக்கு வரும் மனிதர்களின் சராசரி வயது ஐம்பது என்று காண எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆழம் மனத் தில் மனிதன் என்னவாக இருக்கிறான் என்பதை சாரு தோண்டி வெளியே வீசும் போது மூக்கைப் பொத்தி என்ன பயன்?

நடந்து போகும் வழியில் இருக்கும் பாழுங்கின்று, எட்டிப் பார்த்த 1950ன் சிறுகதையாசிரியனுக்கும் 1970ன் சிறுகதையாசிரியனுக்கும் தந்த உணர்வுகள் ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கட்டாயமும் இல்லை.

இன்று தடுக்கப்பட்ட சொற்கள், பிரயோகங்கள் கிடையாது. மொழியை அதிக உரிமையுடன் கையாளும் சொந்தம் தெரிகிறது. சிறுகதைப் பிரதேசங்கள் இவை மட்டுமே என்ற வரையறை இல்லை. எவரும் இன்றைய சிறுகதையாசிரியனிடம் தமிழ் ஆசிரியர் பணி செய்யவும் இயலாது. ஐம்பதுகளுக்கு முந்திய இலக்கியவாதி நேர்கொண்ட சவால்கள் வேறு, இன்றைய இலக்கியவாதி நேர்கொள்ளும் சவால்கள் வேறு.

வாசிப்புத் தன்மையும் நம்பகத் தன்மையும் படைப்புக்கு இன்றியமையாதவை என்று சொல்லார்கள். ஆனால் இரண்டையும் கோரிப் பெற முன்னிறுத்தும் வாசகன் யார்

எழுதிய சமீபத் தைய கதை அடங்கலாக்கத்தான்.

மேலும் இருபதாம் நாற்றாண்டின் இறுதியில் மனித மனம் சில்லுச்சில்லாம் உடைந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. சாரு நிவேதிதாவின் கதைகள் சிதறுண்டு போன மனித மனங்களின் வெளிப்பாடுகள் என்று சொல்லும் போது, பழுமைவாதிகள் அதைப் பாலியல் வக்கிரம் என்றார்கள். எது நேற்று வக்கிரம் என்று நினைத்தோமோ அது இன்று வக்கிரமாக இல்லை. இன்று வக்கிரம் என்று ஒரு கட்டளை கூட நாளை அவ்விதமே ஆகிப்போகும். கோவையில் பாலுறவுத் திறைப்பங்கள் திரையிடும் அரங்குக்கு வரும் மனிதர்களின் சராசரி வயது ஐம்பது என்று காண எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆழம் மனத் தில் மனிதன் என்னவாக இருக்கிறான் என்பதை சாரு தோண்டி வெளியே வீசும் போது மூக்கைப் பொத்தி என்ன பயன்?

நடந்து போகும் வழியில் இருக்கும் பாழுங்கின்று, எட்டிப் பார்த்த 1950ன் சிறுகதையாசிரியனுக்கும் 1970ன் சிறுகதையாசிரியனுக்கும் 1990ன் சிறுகதையாசிரியனுக்கும் தந்த உணர்வுகள் ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கட்டாயமும் இல்லை.

இன்று தடுக்கப்பட்ட சொற்கள், பிரயோகங்கள் கிடையாது. மொழியை அதிக உரிமையுடன் கையாளும் சொந்தம் தெரிகிறது. சிறுகதைப் பிரதேசங்கள் இவை மட்டுமே என்ற வரையறை இல்லை. எவரும் இன்றைய சிறுகதையாசிரியனிடம் தமிழ் ஆசிரியர் பணி செய்யவும் இயலாது. ஐம்பதுகளுக்கு முந்திய இலக்கியவாதி நேர்கொண்ட சவால்கள் வேறு, இன்றைய இலக்கியவாதி நேர்கொள்ளும் சவால்கள் வேறு.

வாசிப்புத் தன்மையும் நம்பகத் தன்மையும் படைப்புக்கு இன்றியமையாதவை என்று சொல்லார்கள். ஆனால் இரண்டையும் கோரிப் பெற முன்னிறுத்தும் வாசகன் யார்

எனும் கேள்வியும் உண்டு.

பல நவீனத் துவ, பி ஸ் நவீனத்துவக்கதைகள் இந்தக் கேள்க்கை அம்சத்தைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. தில்புகுமாரின் 'கடவு' வாசகனை மறுத்துப் பூறும் தள்ளாத போது, ஜீ முருகனின் 'கன்னி' அல்லது குமார செல்வாவின் 'குறுவெட்டி' புரிதல் பற்றிய சிக்கலைக் கொண்டிராதபோது, எஸ்.ரா.மகிழுருஷ் னணிடம் வாசகன் இச் சலுகையை இயல்பாகப் பெற்றுக் கொற்கிறபோது, கோணங்கி எந்தச் சலுகையைப் பாகக்குத்த தர மறுக்கிறார். எனக்கு மிகவும் புதிராக இருக்கும் விஷயம் இது. காலம் என்ன சொல்லப் போகிறது என்பதைக் கண்டு தெளிய எனக்குக் காலம் மறுக்கப்பட்டு விடவும் கூடும்.

இலக்கியம் என்பது அற்பத் தந்திரங்களும் மோடி வித்தைகளும் அல்ல. சர்க்கள் கோமாளி வேவழி போடுவன் கூட பல்துறை நிபுணனாக இருப்பான் என்று சொல்வார்கள். எந்தப் புதிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகிறவர்கள் அதை நினைவில் கொள்வது நல்லது.

நகுலன் சொல்கிறான், 'THE MACHINE HAS TAKEN OVER' என்று, நவீன மனிதனின் சிதைவுகளுக்குக் காரணங்களில் அதுவும் ஒன்று என்று கொண்டால், நவீனச் சிறுகதைகளையும் அது வெகுவாகப் பாதித்து வந்துள்ளதைப் பார்க்கிறோம். மேலும் சுற்றுச்சுழல், இயற்கை மீதான நாட்டம், இயற்கைக்குத் திருப்பிச் செலுத்துதல் ஆகிய புதிதல்களும் நவீன சிறுகதைகளுக்குள் பரவிக் கிடக்கின்றன.

பிற்மொழிப் பிரதேசங்களில் தலித் மக்களின் எழுச்சி, தலித் இலக்கியமாகவும் வளர்ந்துமுந்ததைப் போல, தமிழிலும் தலித் இலக்கியம் என்ற பிரகடனத் துடன் சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டன. ஏற்கனவே தலித் பிச் சினைகளைக் கையாண்ட எழுத்தாளர்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றார்கள். ரவிக்குமார் கூறுவதைப்போல, தலித் அல்லாதவருக்கு தலித்தியம் பேசுவதில் அனுகலம் இருந்தது. எனவே சில சிறுகதை

எழுத்தாளர்கள் திலர் தலித் எழுத்தாளர்கள் எனத் தோற்றும் கொண்டார்கள். பின்பு தலித் பிரச்சினையை தலித் மட்டுமே சரியான உணர்வுடன் படைக்க முடியும், பிற எழுத்தாளர்கள் கையாள முடியாது என்றனர். அது மிகச் சரியான வாதம் என்றே தோன்றியது. திறனாய்வில் மார்க்கியம் பார்வை, பின் நவீனத் துவப் பார்வை என்பனபோல் தலித்தியப் பார்வை என்பதும் வந்தது. ஆனால் சிறுகதை: தலித் சிறுகதையோ, பின் நவீனத் துவச் சிறுகதையோ... அடிப்படையில் அது இலக்கியமாக இருக்க வேண்டும். வெகுவான் ஆதரவு இருந்தும் தலித் சிறுகதைகள் வளமாக இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியவில்லை. பலர் இன்னும் பழைய யதார்த்தப் போக்கையே கையாண்டு கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பின்னர் பெண்ணியச் சிறுகதைகள் வந்தன. அவற்றில் பெரும் பான்மை ஆண் களால் எழுதப்பட்டன. தமிழ் சிறுகதையாளர்களில் தேர்ந்தவர்களில் ஒருவரான அம்பையை பெண்ணியச் சிறுகதை எழுத்தாளர் என்கிறார்கள். அது முழுமையான பார்வை அல்ல. பெண்ணியம் அவரிடம் இருக்கலாம், இருக்கிறது. ஆனால் அந்த வரம்புக்குள் மட்டும் கட்டுப்படுகிறவை அல்ல அவர் சிறுகதைகள். 'வீட்டின் மூலையில் சமையலறை' ஒரு பெண்ணியக்கதை மட்டுமே அல்ல.

இந்தக் காலகட்டத் தில் திறனாய்வுகளினாலும் புதிய பார்வைகள் வந்தன. படைப்பில் பல இருண்ட பிரதேசங்களில் புதிய ஒளிகள் பாய்ச் சப்பட்டன. தமிழ் சிறுகதைக்கு புதியதோர் கதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வளர்ந்தது. ஆனால் திறனாய்வுகள் அகழ வாராய் ச்சிகள் செய் வதிலும் ஈடுபடலாயினர். குருபிடங்களில் அமர்ந்து கொண்டவர்கள் எழுத் தாளர்களை மறுகண்டுபிடிப்புச் செய்து, சவங்களைப் படைப்பதில் ஈடுபட்டனர். இன்றைய மதிப்பீடுகளை வைத்துக் கொண்டு, வெளிநாட்டுப் புத்தகங்களின் வெளிக்கத்தில் ஜம்பதாண்டுக்கு முந்திய படைப்பை

மறுகண்டுபிடிப்போ, மறு பார்வையோ, மீள் பார்வையோ செய்யும் திறனாய்வின் காப்தல், உவத்தல் கொண்டுதான் கருத்துக்கள் வெளிவரும்.

கலைஞர் என்பவன் தனது பிரதேசத்தை, மொழியை, மதத்தை, இன்ததைக் கடந்து செல்ல முயற்சி செய்பவன். திறனாய்வாளனை விடவும் கலைஞருக்கு உண்மையும், நேயமும், நேர்மையும் அதிகம். அவனுள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் பல்வகையான உணர்வுகளில் இன, மத, உணர்வுகளைப் பூர்க்கணித்துவிட்டு அல்லது அடக்கி ஆண்டு விட்டுத் தான் கலைப்பயணம் மேற்கொள்கிறான். ஆனால் அவன் சிறுகதையில் கையாண்டதோர் சொல்லை, உரையாடலை, பிரயோகத்தை, அதன் முழுமையிலிருந்து தனிமைப்படுத்தி அகழ்ந்தெடுத்து அவனைச் சாதியச் சேற்றில் புரஞ்சும் பன்றி என அடையாளங்காட்டும் பார்வைகள் நம்மிடம் வந்தன.

1990 க்குப் பிறகு சிறுகதையில் ஒரு கதாபாத்திரம் இன்னொரு கதாபாத்திரத்தைத் திட்டும் போது எச் சரிக்கை அடைய ஆரம்பித்தது. கு.பரா.வின் 'பறைச்செங்கான்' பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 'பண்ணைச் செங்கான்' ஆகிலிட்டான் என்பார்கள். பார்ப்பனச் சாதிப்பெண்ணைத் தவிர வேறெந்த சாதிப்பெண்ணை ஒட்டு சாடவோ செய்யும் போது முலைகள் குலுங்கக் கூடாது. கதாபாத்திரங்களும் கதாசிரியர்களும் கூட முக்காடு போட்டுக் கொண்டுதான் தேவாலயத் துக்கோ, பள்ளிவாசலுக்கோ, கோயிலுக்கோ போக இயலும். ஆனால் கள்ளுக்கடைக்கோ முக்காடுகளில் போகலாம். எனவே பெரும் பாலும் எல் லாச் சிறுகதையாசிரியர்களுமே தன்னைக் காப்ந்து செய்து கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

இன்று எந்த மனிதனும் அவன் படைப்பாளி ஆனாலும், திறனாய்வாளன் ஆனாலும், போதகன் ஆனாலும், அரிஞனோ தத்துவ ஞானியோ ஆனாலும் முற்றிலும்

இன்ததை மதத்தைத் துறுந்தவன் இல்லை. ஆனால் பல்ப்பாளியை மாத்திரம் முதலைக்க காட்டச்சொல்லி தோட்டா சுடுவது என்ற வீரம் நம் மிடம் வளர்ந்தது. எனவே சில ஆண்டுகளாகச் சிறுகதை சதுப்பு நிலங்களைத் தவிர்த்து, தாண்டியோ, சுற்றிக்கொண்டோ போகிறது.

திறனாய்வாளர் அல்லது தத்துவவாதி பல்துறை அறிஞனாக இருக்கலாம். நூல் பல கற்றவனாக இருக்கலாம். வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் மேற்கொண்டு கற்றவனாகவோ, கந்திப்பவனாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அந்த அறிவு என்பதும் தத்துவச் செல்லாக்கு என்பதும் படைப்பை அடக்கி ஆள்வதற்கோ, படைப்பாளியை ஒன்றுமில்லாதவனாகச் செய்வதற்கோ அல்ல, படைப்பு என்றுமே கதந்திரமானது. கீழடங்க மறுப்பது.

கடந்த பத்தாண்டுச் சிறுகதைகளைச் சுற்றுக் கூர்ந்து நோக்கும் போது தொம்மங்களினாலும், புராணங்களினாலும், உருவகங்களினாலும், எவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ள இயலாதபடி முறுக்கிக் கட்டப்பட்ட மொழி வேலிகளுக்குள்ளேம், சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் ஒளிந்து கொள்ள முயல்வதும் தொழில் அரசியல் அல்லது இலக்கிய அரசியல் காரணங்களுக்காகவே என்று எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கடந்த ஐம்பதாண்டுச் சிறுகதைகளை ஒரு பருந்துப் பார்வையாகவும் தேர்ந்தெடுத்து மறுபடியும் படிக்க நேர்ந்தபோது, இந்தக் கட்டுரையில் இதுவரை குறிப்பிடாத ஏராளமான சிறுகதை ஆகிரியர்கள் தீவிரமாகவும் தெளிவாகவும் நவீனமாகவும் கையாண்டு கொண்டிருப்பவர்கள் - என்முன்னால் ஊசாடுகின்றனர், கெளதம் சித்தார்த்தன். லக்ஷ்மி மனிவண்ணன், குத்ரதாரி, கா. சி. சிவக்குமார் போன்று.

தமிழ் சிறுகதை உலகத்துறையில் பிறமாநில் மொழிச் சிறுகதைகளின்

மனுவியம் - மஸ்லைகை சி.குமார்-

“எபோதன்..” இதைக் கேட்டு அவள் சிரித்தாள்.

“என்ன சிரிப்பு..?”

“நீ நினைக்கிற மாதிரி நான் எபோதன் செஞ்சிக்க மாட்டேன்”

“என்..?”

“என் வயித்தில உருவாகுற்றதை நான் ஏன் அழிச்சுக்கணும். இது ஒண்ணும் திருட்டுத் தனமல்ல. வெளிப்படையானது. அவரோடு வாரிசு. ஊரறிஞ்ச விசயம்.”

“நீ எபோதன் பண்ணி இதை அழிச்சுட்டு அவர் விட்டு தொலைஞ்சி வீட்டோட வந்திடு, திரும்பவும் மகளா ஏத்துக்கிறதா அம்மா சொன்னிச்சி...”

“போடி! நீயும் ஒங்க அம்மாவும்... மானமே போயிருக்கின்னு அந்த தாயி நினைச்சா... போயி தூக்கு போட்டுக்கச் சொல்லு. இத வயித்துல சமக்கிறது நான் தான், அவயில்ல தெரியுமா? அந்த அம்மா கர்வம் பிடிச்சவ... கெளரவும் பாக்குறவுன்னு எனக்கு விவரம் தெரிஞ்சதில இருந்து தெரியுமே...” குழுறினாள் சக்ரா.

“அக்கா...அம்மாவ நீ நல்ல புரிஞ்சி வச்சிருக்க” என்ற சுதர்வி.

“அவருக்கு எப்ப விடுதலை?” எனக்கேட்டாள்.

“சொல்லமுடியாது...”

“இப்ப மாசம்...?”

“முனைக் கடந்திருச்சி...”

“தொட்டுப்பார்க்கட்டுமா...?” “எதை...?”

“வயித்தைதான்” - லேசாக சிரித்த சக்ரா

“அம்மாவுக்குத் தெரிஞ்சா உன்னக் கோவிப்பாளே...?” என்றாள்.

“சே... அது கெடக்கட்டும், அவனுக்கு அவதான் பெரிச்.

“லேபர் கிளாசல் போயி நம்ம சக்ரா விழுந்துட்டாளே மானமே போயிருக்சே” என்றாள்.

சும்மா கத்துவா.”

என்று சொல்லிக் கொண்டே சக்ராவின் வயிற்றுப் புற சேலையை ஒதுக்கிய சுதர்வி.. மெதுவாக உள்ளங்கையால் வயிற்றை தடவினாள்.

அந்த இதமான தடவலில் சக்ரா கூச்சப்பட்டாள். குனிந்து அந்த வயிற்றில் முத்தமிட்டு நிமிர்ந்த தங்கையை அப்படியே அணைத்துக் கொண்ட சக்ராவிக்கு கண்ணீர் பெருகியது. வீட்டைவிட்டுப் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் உடன்பிறப்பு என்ற பாசப் பிணைப்பு விட்டு பிரியுமா?

“அக்கா நீ செஞ்சது ரொம்ப சரி...”

“எத பிள்ளை பெத்துக்கிறதையா?”

“அவராயே கணவனா அடைந்ததை யும்தான்”

சக்ரா கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு சிரிக்கிறாள். சுதர்வி தொடர்ந்தாள்....

“அவருதான் உள்ள இருக்காறே... உனக்கு எப்படி இங்க வசதி எல்லாம்...?”

“வசதியை நாமத்தான் ஏற்படுத்திக்கணும். எனக்கு இந்த பூனியன்ல இருந்து சம்பளம் கிடைக்கிறது. அவரோட விடு, உதவிக்கு அவரோட அம்மா... பிறகென்ன.”

“அவரப் போய் பார்த்தியா...?”

“முன்னு நாளைக்கு முன்ன போய் வந்தேன்” “அவரு செய்த குற்றம்...?”

“ஒரு அப்பாவி தொழிலாளியை அடிச்ச துரையை எதுத்து அடிச்சுத்துதான்...”

“தொழிலாளியை துறை அடிச்சா பூனியன்ல சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது தானே... எதுக்கு இவரு...”

“பூனியன் நடவடிக்கை எல்லாம் காலம் கடந்துதான் நடக்கும். தன்னோடு வேலை செய்யுற ஒரு தொழிலாளி தாக்கப்படுவதை பார்க்கும் இன்னொரு தொழிலாளி சும்மா இருக்க மாட்டான். தன்னால் இயன்றதை செய்யத்தான் முனைவான். அவரும் அப்படித்தான் அவரு செய்து சரி. இல்லாவிட்டால் அடுத்த தொழிலாளியிடும் அந்த துறை கை வைப்பான்

தானே...”

“அக்கா இப்ப நீ முழுசாகவே மாறிட்ட. அந்தல்து கெளரவும் அது இதுன்னு பார்க்கிற அம்மா, அப்பாவின் குணங்களை விட்டு விட்டு வெகு தூரம் வந்திட்ட.” என்ற சுதர்வி

“இந்தா இத வச்சிக்க...” என்று ஒரு பார்சலை தான் கொண்டுவந்த பிளாஸ்டிக் கூடையிலிருந்து எடுத்து நீட்டினாள்.

“என்ன இது...?”

சாரி.....

“வேணாண்ம...”

“அம்மா கொடுக் கல்ல. நான் தான் உனக் காகவே எடுத்தேன். பிளீஸ்... வாங்கிக்கு...”

சக்ரா வாங்கிக் கொண்டாள்.

“ஆமா இந்த பூனியன் ஆபிசில் இப்ப நீ மட்டுந்தானே இருக்கக்...?”

“இப்ப ஸ்டைம் மற்றவுங்க ஸஞ் எடுக்கப் போயிட்டாங்க.”

“அப்பி ஒனக்கு...?”

“கொண்டு வந்திருக்குறேன். நீயும் கொஞ்சம் சாப்பிடே...”

வேணா... நீ சாப்பிடு, கர்ப்பஸ்திரிங்க சுத்தனவா சாப்பிடனும்.

“அதுசரி... இப்ப நீ என்னோட சாப்பிடர...”

“உம்ம...”

சக்ரா கொண்டுவந்த உணவை இருவரும் சாப்பிடுகிறார்கள்.

“பரவாயில் வையே... ருசியா சமைச்சிருக்கியே...”

“இது நானில்ல, அவரோட அம்மா சமைச்சது”

“குட்... நீ கொடுத்து வச்சவ...”

அக்காவும் தங்கையும் சாப்பிட்டு முடிந்தனர்.

“ஆமா... அம்மாக கிட்ட எதுவும் சொல்லனுமா?”

“சொல்லு... உன் முத்தமக் சக்ரா இப்ப முழுகாம மூனு மாசத்தக் கடந்திட்ட. இத தாங்கிக்க முடியாட்டி ஒன்ன ஆத்திலயாவது குளத்திலயாவது மூழ்திட சொல்லிட்டான்னு சொல்லு...”

சக்ராவின் பேச்சைக் கேட்டு சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்து சுதர்வி

“அப்ப... நான் வரட்டுமோ...?”- என்றாள்.

“திரும்ப...?”

“அடுத்த வீக்... இதே நாள் லஞ்சோடு வருவேன்”

விடை பெற்றுக் கொண்டு சுதர்வி படி இறங்கி கடக்கிறாள்.

ஜன்னல் வழியாக தெருவில் நடந்துப் போகும் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் சக்ரா.

டெலிபோன் மணி ஒலிக்கிறது டெலிபோன் இருக்கும் மேசை அருகில் வந்து ரிஸிவரை எடுக்கிறாள்.

ஹோலோ... கட்சித் தலைவர் கொழும்பிலிருந்து பேசுகிறார்.

“லஞ்சைம் நான் மட்டும் தான் இருக்கியேன் சேர்.”

“.....”

ஜி.எஸ்... ரெண்டு மணிக்குத்தான் வருவார் “.....”

நாளைக்கு கொண்பிரன் எஸ்கு அவர் கொழும்புக்கு வந்திருவார் சேர்

“.....”

சரிங்க சேர் ரெண்டு மணிக்கு மறுபடியும் போன பண்ணுங்க சேர் ஜி.எஸ் வந்திருவார்.

“.....”

“சரிங்க சேர்... அப்புறம் அவர் எப்ப சேர் ரிலீஸ் ஆவார்...”

“.....”

“அவருதான் சேர்... செங்குட்ட... என் ஹஸ்பண்ட்”

“.....”

“இல்லங்க சேர்... பிணைக்கட்டி வெளிய எடுக்கல்ல.”

“.....”

“சரிங்க சேர்... தெங்கியூ சேர்...”

‘அவளைப் பற்றிய நினைவு இவெஞ்கு... தான் வேலைல் பார்க்கும் எஸ்டேட் அலுவலகத்திலேயே தன் மகளையும் ஒரு டைப்பிளாக அமர்த்திக் கொள்ள இவளின் தந்தை நினைத்தார். ஆனால் சக்ராவோ...’

பிடிவாதமாக ஒரு யூனியன் ஆபிஸில் கைப்பிஸ்டா சோந்திட்டாள்.

“தோட்ட ஹெட் கிளார்க் மக... போயும் போயும் லேபர்ஸ் கூடும் யூனியன் ஆபிசுக்கு வேலைக்கு போயிட்டா...”

இதையே அவமானமாய் எடுத்துக் கொண்ட அவளின் பெற்றோர்கள்... அவளை அந்த வேலையிலிருந்து விடுபட எடுத்த முயற்சி... முடியவில்லை. மகஞருக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையே கச்ட் வேண்டாத மருமகள் போல மகளை கரித்துக் கொட்டினாள் தாய்.

“பெண் எப்பவர் புகுந்த வீட்டில் மட்டுமல்ல பிறந்த வீட்டிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் அடக்கப் படுகிறாள். அதிலும் தன் குடும்பம் போன்ற மத்திய தர குடும்பங்களில் சாதி, சமையம், கெளரவம், பதவி என்ற அந்தஸ்துக்களில் பெண்ணின் உரிமைகள் அமுக கப்படுகின்றதே...” என சக்ரா யோசித்தாள். அவள் தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ள வில்லை. தொடர்ந்து தொழிற்சங்க காரியாலயத்திலேயே வேலை செய்தாள். தொழிலாளர்களின் பிரச் சினைகள், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கு மிடையே உள்ள முரண் பாடுகள், குடும்பத்திற்குள் ஏற்படும் சண்டைகள், காதலர்கள் பிரச்சினைகள், அன்டைவீடு எதிர்வீடுகளின் சச்சரவுகள்...

எல்லாமே தீர்வுக்காக... தொழிற்சாலை அலுவலகத்தினால் நுழைவதால்... பள்ளியில் படிக்காத ஒரு பாடத்திட்டத்தை சக்ரா ஆர்வத்துடன் சந்திப்பது போல இருந்தது. அவளுக்கு அந்த வேலை ரொம்பவே பிடித்துவிட்டது. அதே போல இங்கு வரும் தொழிலாளர்களிடமும் அவள் அன்பாக பழகினாள்.

செங்குட்டுவன்....

பக்கத்து தோட்டத்தில் ஒரு இளந்தொழிலாளி. கட்சியின் இம் மாவட்ட வாலிபர் முன்னணியின் தலைவரும் அவன்தான். கலகலப்பாக பேசுவான். எதிலும் ஒரு தீவிரம், கட்சி செய்யும் தவறுக்களையும் அவன் தடிக் கேட்பான். தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன தேவைகள் என்பதை தலைவருடன் அமுந்து கதைப்பான். அவனின் எடுப்பும் ஆற்றலும்

சக்ராவை மிகவும் கவர்ந்தது.

அவள் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் போது இடை இடையே வாசிக்கும் குடும்ப, காதல், துப்பறியும் புத்தகங்களை மாற்றி, புத்திஜீவியான... தொழிலாளர் வர்க்க சிந்தனையை தாண்டும் புத்தகங்களை வாசிக்க ஏற்பாடு செய்தவனும் அவனே.

“செங்குட் உங்களை எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு...”

“அப்படியா...?”

உம் ம்... தோழர்ன்னு அழைக்கணும் அப்பறும்...

“சொல்லு...”

“புறகு சொல்லுபோன்...”

நாட்கள் சில கடந்தன.

“செங்குட்... எங்க வீட்டில் எனக்கு தொல்ல அதிகமாக இருக்கு, உங்க வீட்டில் தங்கி இருந்து வேலைக்கு வரட்டுமா?”

“வரலாம்... அதைப்பத்தி ஒண்ணுமில்ல, நானும் எங்க அம்மா மட்டும் தான்... ஆனா...”

“நான் எஜஸ் பண்ணிக்குவேன். லயம் பங்களா எல்லாம் எனக்கு ஒண்ணுதான்.”

“சரி...”

செங்குடுவின் வீட்டில் சக்ரா தங்களானாள்.

“பாவி சண்டாளி குடும்ப மானத்தை கப்பலேத்திட்டா... போயும் போயும்... ஒரு லேபர்... சீ... நல்ல உத்தியோகம் பார்க்கிற ஆயிரம் மாப்பிள இருக்கப்ப... அந்த ஒடுகாலி...” கிளாக்கர் ஜயா மகளை தலை முழுகினார்.

“நாமோறி எவனோட்யோ குடும்பம் நடத்தப் போயிட்டா... அந்த வேஷ தொலைஞ்சி போவட்டும்.” - அம்மா மண் னவாரி இறைத்தாள்.

“செங்குட்... நான் உங்கள வச்சிருக்கிறதா கதை பரவுது.”

“அதுக் கென்னா...?”

“அப்ப கட்டிக்குவோம்...”

உம் ம்...

“சிம்பலா... ரிஜிவெட்டர் மெரேஜ்...”

“சரி...”

ஒரு பிரதிநிதி, ஒரு தொழிலாளி சாட்சியாக வெட்கட், சக்ரா பதிவு திருமணம் சாதாரணமாக நடந்தது.

“சக்ரா...”

“உம் ம்...”

“லயத்துவாசம்?”

“பிடிச்சிருக்கு”

“எங்கம்மா...”

“ரொம்பவே...”

“நான்...?”

“வந்து... பிடிக்கல்”

அவள் பதறினான்.

“ஏன்... ஏன் சக்ரா...”

“பின்ன என்னா... லேபர் கிளாஸ், லேபர் கிளாக்கன்னு நம்மா ஏன்ப படுத்தி தன்னை உயர்த்துக்கிற எங்க அம்மா அப்ப முண்ணால் இது என் குழந்த... லேபர் கிளாக்ககு பொறுந் தது தான், இதுக்கு என்னா கொறவுண்ணு நான் அஷங் முஞ்சில அடிச்சிக் கேட்க வேண்டாமா? அதை விட்டுட்டு, இது என்ன... அது இதுண்ணு கேள்விகள்...”

இருவரும் சிரித்தார்கள்.

தோட்டத்தில் வேலை நிறுத்தம். கம்பெனிக் கரான் ஓன்று என்றால் அதை இரட்டிப்பாக்கும் தோட்டத்துரை.

தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொஞ்சம் கூடிலிட்டதென்றால், வேலை நேரமும் எடுக்கும் கொழுந்தின் நிறையும் கூட வேண்டும் என்ற பிடிவாதம் அவனுக்கு.

ஆண் தொழிலாளர்களை விட பெண் தொழிலாளர்களை இது மிகவும் பாதித்தது.

தின்றும் தின்னாமலும்... ஒரு சிரித்திரம் மீண்டும் திரும்புவது போல, எட்டு மணி நேர வேலைத் திட்டத்திலிருந்து ஆறு மணி நேர வேலைத்திட்டத்திற்கு தேயிலை - பெண்கள் பேராட முறையும் இந்த கால கட்டத்தில் - இப்படியொரு அடக்குமுறை எதற்கு எதிராக... - வேலை நிறுத்தம். கட்சிகள் கூட்டாகி ஒன்றுபட்ட ஒரு உணர்வு.

அன்று துரையுடன் பேச்கவார்த்தை, தொழிலாளர்களின் பேச்சுக்கு ஒத்து வராமல் முரண் பிடிக்கும் துரை. அவனின் வாக்குவாதம்.

“சேர் உங்க பிடிவாதத்துக்கு நாங்க வாலாட்ட முடியாது” - ஒரு தொழிலாளி நிமிர்ந்து கேட்கவும்.

“எய்... நீ வாய் முடு அதிகம் பேசினா போலீக்குத்தான் சொல்லுவேன்.”

“என்னா போலீசைக் காட்டி எங்கள பயமுறுத்திரீயோ?”

“ஆமாண்டா... ஆமா...” - ஆத்திரத்துடன் எழுந்த துரை ஆங்காரமாக அந்த தொழிலாளி எதிர்வீடுக்கினாள்.

மீது பாய்ந்தார்.

அடுத்த கணம்... பக்கத்தில் நின்ற சில தொழிலாளர்களால் அந்த துரை நையப் புடைக்கப்பட்டான்.

டெலிபோன்....

பொலீஸ் எஸ்டேஷன்...

ஜீப்....

துரையை அடித்த தொழிலாளர்கள் கைதியானாலும் பிரதான எதிரியாக செங்குட் ஆணான்.

ஒரு வாரத்திற்குள் துரை மாற்றலாகி விட்டாலும் கைதானவர்களில் செங்குட் இன்னும் வெளிவரவில்லை.

டெலிபோன் ஒலித்தது.

செங்குடுவெனின் நினைவில் இருந்து விடுபட்ட சக்ரா எழுந்து போய் ரிஷீவரை எடுத்தாள்.

“ஹலோ...” - மீண்டும் தலைவர்.

“...”

“ரொம்ப நன்றி சேர்...!”

“...”

“சரிங்க சேர்...” ரிஷீவரை வைத்தாள் அவள் முகத்தில் ஒரு சந்தோஷம். அதே நேரம் பகல் சாப்பாட்டிற்கு வெளியே போயிருந்த பிரதிநிதியும் உள்ளே நுழைந்தார்.

“என்ன சக்ரா...?”

“சேர்... தலைவர் பேசினார் என் செங்குட்டை...”

“இன்னும் ரெண்டு நாட்களில் வெளியில் கொண்டு வருவதாக கொழும்பிலிருந்தே சொல்லி விட்டார்.” என்றாள். இதைக் கேட்டு சிரித்த பிரதிநிதி,

“இந்தாப் பாரு சக்ரா... தலைவர் இன்னும் ரெண்டு நாட்கள் கழித்து தானே உள் புருஷை வெளியில் கொண்டு வருவதாக சொன்னார். ஆனா... உள் புருஷை இன்றைக்கே வெளிய வந்தாச்சே...”

“ஆமா சக்ரா தொழிலாளர்களே பின்னைப் பண்தைக் கதை கட்டி அவனை வெளியே எடுத்துட்டாங்க. செங்குட் அதோ வர்ரதைப் பாரேன்...”

பிரதிநிதி சொல்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே சில தொழிலாளர்களுடன் உள்ளே நுழைந்தான் செங்குட்டுவன்.

“மனிதநேயம் மகத்தானது. அதிலும் தொழிலாளர்களுக்கிடையே பின்னிப் பின்னைத் துரையே வெர்பிட்து ஆழமாகிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனுஷனேசம்...”

சக்ரா நன்றியோடு அவர்களை நோக்கினாள்.

(யாவும் கற்பனை)

சரிநிகர் சரிநிகராக கவனிக்கவில்லை....

அமைச்சர் வி. இராதாகிருஷ்ணன் - நேர்காணல்

கே? இன் று பல மலையக பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறைநிலவுகின்றன. இதனை நிவர்த்திசெய்ய நீங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? அல்லது இனிவரும் காலங்களில் அதற்காக தாங்கள் எடுக்கப்போகும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி?

ப மத்திய மாகாண தமிழ் பாடசாலைகளில் சுமார் 1776 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. இதற்கான முக்கிய காரணம் அண்மைக்காலங்களில் ஆசிரிய-ஆசிரியைகள் நியமிக்கப் படாமையும், மாணவர்களின் வரவு அதிகரித்தமையும் ஆகும்.

வெகு விரைவில் 400 ஆசிரியர்கள் தருவதாக மத்திய அரசு இணக்கம் தெரிவித்துள்ளது. அதற்கிணங்க பட்டதாரி மாணவர்களிடமிருந்தும், உயர்தரம் கற்றவர்களிடமிருந்தும் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஸ்ரீ பாத கல்லூரியில் இருந்தும் ஆசிரியர் பயிற்சி முடிந்து பல நூறு பேர் வெளியேற இருக்கிறார்கள். இவர்களின் மூலம் ஒரளவு நிவர்த்தி செய்வதோடு, அரசாங்கத்திடமும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையையும் ஒரு கோரிக்கையாக மூன் மொழிந் திருக்கின்றோம்.

கே இன்றைய மலையக மக்களின் முக்கிய பிரச்சினையாக உங்களது அமைச்ச எதை கருதுகின்றது?

ப அடிப்படை வசதிகள். அதாவது, இருப்பிடம், பாதை, தண்ணீர், மலைகளும் மற்றும் வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைக்

கூறலாம்.

கே வடக்கு-கிழக்கு யுத்தத்தால் மலையக மக்கள் எவ்வாறான பிரச்சினைகளை அனுநோட்டி சந்திக்க நேர்கின்றது.

ப வடக்கு-கிழக்கு யுத்தத்தால் நம் மக்கள் சுதந்திரமாக வீதிகளில் நடமாட கஷ்டப்படுவதோடு, தமிழர் என்றுதும் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்வைகளால் இம் சிக்கப்படுகின்றனர். மேலும் எமது கலாச்சாரம் பாதிக்கப்படுவதோடு எம்மக்கள் பல பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கும் உள்ளாக நேரிடுகின்றது.

கே மலையக எழுத்தாளர்களுக்கும், சிறு சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கும் உங்களது அமைச்ச எவ்வகையான உதவிகளை செய்கின்றது.

ப மலையக எழுத்தாளர்களின் நால்களையும், சஞ்சிகைகளையும் குறிப்பிட்டனவு கொள்ளவனவு செய்யும் உத்ததேசம் எம் அமைச்சக்கு உள்ளது. மற்றும் சிறந்த புத்தகங்களுக்கு பரிசில்களை மழங்கி எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவிப்பதற்காக, பயிற்சி பட்டறைகள் மூலம் வழிகாட்டி அவர்களின் விழாவுக் கெல்லாம் நான் கட்டாயம் சமூகமளித் து அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிறேன்.

கே இன்றைய நவீன உலகில்.. பல பாடசாலைகளில் கொம்பியூட்டர்

பயிற் சி நெறியையும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறான வாய்ப்புக்கள் மலையக மக்களின் சந்ததியினருக்கு எப்போது கிட்டும்?

ப இவ்வாடும் இருப்பது பாடசாலைகளில் தனியாக கொம்பியூட்டர் யுனிட்களை உருவாக்குகிறோம். இதன்படி ஒரு பாடசாலைக்கு ஜந் து கொம்பியூட்டர்களை வழங்குகின்றோம். சென் ற வருடம் மூன்று பாடசாலைக்கு 15 கொம்பியூட்டர்களை வழங்கி னோம். இனிவரும் வருடங்களில் இன்னும் கூடுதலாக வழங்கும் எதிர்பார்ப்பில் இருக்கின்றோம்.

கே மலையக இளைஞர்-யுவதிகளின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக கைத்தொழில் பயிற்சிக் கூடம் - ஏதேனும் அமைக்கும் முயற்சிகள் உள்ளதா?

ப கொட்டகலையில் 600 பேருக்கு தொழில் வாய்ப்புகளை பெற்றுக் கொடுக்கும் முகமாக கைத்தொழில் பேட்டை ஒன்றை உருவாக்கி யுள்ளோம். மேலும் சிறு சிறு கைத்தொழில் கிராமங்களை உருவாக்கும் திட்டங்களை வகுத்துள்ளோம். எதிர்காலத்தில் இச்செயற்பாடுகள் மூலம் அவர்களின் வாழ்வினை மேம்படுத்தும் என்று நம்புகிறோம்.

கே “மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா ஒரு தேர்தல் திருவிழாவாகவும் - மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த இ. தொ. காங்கிரஸின் வீழ்ச்சியை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதற்காக நடாத்தப்பட்ட ஒரு திருவிழாவாகும்” என சரிநிகர் தனது 204வது இதழில் விவரித்திருப்பதைப் பற்றி உங்களின் கருத்து என்ன?

ப சரிநிகர் பத்திரிகையில் இவ்வாறான கட்டுரையை பிரச்சித்ததற்கு எனது ஆங்கார அனுதாபங்கள், பத்திரிகை சுதந்திரம் இந்நாட்டில் எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் உண்டு, எவ்ரும் எதைவேண்டுமென்றாலும் எழுதலாம். ஆனால், சரிநிகர் சரிநிகராக கவனிக்கவில்லை என்பதே என் ஆதங்கம்.

அவர்களின் கற்று கறுவது போன்று இ. தொ. காங்கிரஸ் வீழ்ச்சியடைந் திருப்பது என்பது எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. ஏற்கனவே, பல அரசியல் தலைவர்கள் இ. தொ. காங்கிரஸிலிருந்து விலகிச் சென்றும்.. இம்முறை மலையக தேர்தலில் குறிப்பாக நவவெரலிய மாவட்டத்தில் இ. தொ. காங்கிரஸ் 3 பர்திநிதிகளை பெற்றதன் மூலம் இ. தொ. காங்கிரஸ் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்லவில்லை என்பதை நிருபித்துள்ளது.

கே ஹட்டனில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழா அநேகமான கலா ரசிகர்களுக்கு நிகழ் சிகிகளை கண்டுகளிக் கவாய்ப்பில்லாமல்போனதால் “பெரிய மண்டபங்கள் இருக்கும் நகரங்களில் ஏற்பாடு செய்திருக்கலாமே.. ஏன் இங்கு கொண்டு வந்து நடாத்துகிறார்களோ..?” என்ற முனுமுனுப்பை பலரிடம் கேட்க முடிந்தது. ஹட்டன் நகரத்தை தாங்கள் தெரிவு செய்தமையைப் பற்றி எம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு உண்மை நிலவரத்தை தெளிவு படுத்தலாமே?

ப பெரிய மன்றபங்கள் கொழுப்பு, கண்டி ஆகிய நகரங்களில் மட்டுமே உள்ளன. நவவெரலியாவைப் பொறுத்த மட்டில் ஹட்டனிலுள்ள மாணிக்க பிள்ளையார் கோவில் மண்டபம் தான் ஹட்டனி துவரி ஆகவீ - மார்க்

பெரியது. அத்தோடு ஹட்டன் நூற்றுக்கு எண்பது வீதமான தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் ஒரு நகராகும்.

இவ் விழா அவர்களை கொரவித் தது போன்றாகும். அத்தோடு மாணிக்க பிள்ளையார் கோவில் பரிபாலன சபையும் மற்றும் வர்த்தகர்களும், பொதுமக் களும் இவ் விழா எல்லாவகையிலும் சிறப்புற செய்ய முன்வந்ததால் ஹட்டன் நகரை தெரிவு செய்தோம்.

கே “மலையக மன்னில் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை உதயமாகுமா?” என்ற படித்தவர்களின் கணவை நனவாக்குமா இ. தோ. காங்கிரஸ்.

ப சில மாதங் களுக்கு முன் கொட்டகை யதன்ஸெட் பகுதியில் ஆசிரிய கலாசாலை அமைப்பதற்கு அடிக்கல் நடப்பட்டுள்ளது. வருங்காலத்தில் இதன் கட்டிடத் தொகுதி பூரணமாக்கப்பட்ட பின் மலையக மக்களின் கல்வியறிவில் பல முன்னேற்றங்களை இது சாதிக்கும்.

கே இன்றைய இளைஞர் - யுவதிகளின் எண்ண மாற்றங்கள், சிந்தனைகளைப் பற்றி?

ப இன்றைய இளைஞர்கள், கல்வியறிவு கூடியவர்களாகவும், தோட்டப் பகுதிகளில் வேலை செய்ய அவர்களின் தகுதி ஒத்துக்கொள்ளாத தன்மையும், இதனால் இவர்களின் வேலைவாய்ப்புக்கான தார்மீக கடமை ஏழைது உள்ளதாலும், இவர்களின் எல்லா வகையான தொழில் வாய்ப்புக்களையும் அரசாங்கத்திடமிருந்து தனியார்

துறை மூலமும், தொழில் பயிற்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலமாகவும் வேலையில்லா பிரச்சினையை தீர்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

கே பிரச்சித்திபெற்ற பல கலையம்சங்கள் மலையக மன்னில் அருகி வருகின்றன.. அவைகளை மீண்டும் உருப்பெற வைப்பதையிட்டு உங்களது முயற்சிகள்?

ப அதற்காக வேண்டிதான் இவ்வாறான சாகித்திய விழாவை நடாத்துகிறோம். இது மட்டுமல்லாமல் கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பதும் பயிற்றுவிப்பதும் எது அமைச் சின் தலையாய கடமையாக உள்ளது.

கே மலையக மக்களின் விடுவுக்காக பாடுபட்ட சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அமரர் தொண்டமான். அவர்களைப்பற்றி..

ப சி. வி. வேலுப்பிள்ளை மலையகத்தின் விடுதலைக்காக இலக்கியத்தின் மூலமும், தன் அரசியல் பிரதிநிதித் துவத்தின் மூலமும் பாடுபட்டவர் என்ற முறையிலும், ஒரு பெரும் கல்வியான் என்ற வகையிலும் அவர்மேல் என்றென்றும் எனக்கு தனிப்பட்ட அபிமானமும்-பெருமையும் உண்டு.

அமரர் தொண்டமான் அவர்கள் மலையகத்தின் தந்தையாக மதிக்கப்படுகிறவர். இந்திய வம்சாவழி மக்களின் உரிமைகளை வென்று தந் தவர். அவரின் அரசியல் பாசறையில் வளர்ந்த நாங்கள், அவருடைய கொள்கைகளை இன்றும், எதிர்காலத் திலும் முன் னெடுத்து செல்வதற்காக செயற்படுகிறோம்.

(சீரூப் நினைப்பதல்லாம் - ரீகாஸா எல்லாம் வெள்ளைப் பெண் தேட்போனதால் வந்த வினை) *

இன்று காலையிலிருந்தே பரவின் சந்தோஷமாக இருக்கிறார். என்ன காரணம். காலையில் தேனிர் தரும்போது அவள் தந்த புனரைக் “அப்பெப்பா” என்ன அற்புதமான வசீகரம். சிந்தனையில் மதிமயங்கினான்.

சருக்கின் குடும்பம் பெரியது. வீட்டில் மூன்று தாத்தா, மக்கள், தாத்தாவின் பிள்ளைகள், பெந்தோர் என்று களைக்கட்டிய குடும்பம். கலகலப்புக்கும், சிரிப்பொலிக்கும் வஞ்கமில்லாத நந்தவனம். இந்த குடும்ப நந்தவனத்தின் தலைவியாக இருந்து சகலருக்கும் மனம் கோணாமல் பல உதவிகள் செய்து எல்லோரிடமும் அன்பாக, ஆதரவாக செவிவித் தாய்போல் குடும்பம் போற்றும் மருமகளாக விளங்கினாள் பரவின்.

பரவின் மனதிற்குள் முனங்கினாள், ‘என் மனுஷன் இவர், இவருக்கு சத்தியமாய் தெரியாதா, எல்லாத்தையும் மறந்து விட்டாரா? இன்று எவ்வளவு பெரிய சந்தோஷமான நாள், அதைக்கூட மறந்து விட்டாரே?’ சருக்குளித்து வீட்டு வந்து பழைய ஆடைகளை அணியச் சென்ற போது கணவனுக்கு தெரியாமல் வாங்கி வைத்திருந்த புதிய ஆடைகளை கொடுத்து அணியச் சொன்னாள். சருக் ஒன்றும் புரியாமல் ‘இன்னைக்கு வீட்டில் என்ன விடேசம்? காலையிலிருந்தே உன் சந்தோஷத்திற்கு அளவே இல்லாமல் நிலாபோல் ஜோவிக் கிறாய். ஏய் என்னவென்று சொல்லேன். சல்பென்ஸ் என்னால் தாங்க முடியாது சொல்லு’ கெஞ்சினான் சருக்.

“மஹாம்” சொல்ல மாட்டேன். உடுத்து விட்டு ஹாலுக்கு வாங்க. என்னவென்று சொல்கிறேன். விரரென்று அவனிடமிருந்து விலகி அடுப்பறையை

நடந்துவிட்டால்....

நவீம் -

நோக்கி விரைந்தாள். இந்தப் பெண்களே இப்படித்தான் எதையும் சொல்லமாட்டார்கள், என் அலுத்துக் கொண்டான் சருக். தன்னையை வீட்டு ஹாலுக்கு வந்த சருக் பிரமிப்பால் அதிர்ந்தான். ஹால் முழவதும் வர்ணக்கோலம், குடும்பத்தினா அனைவரும் மேசையைச் சுந்தி, பரவின் கணவனை அனுகி கத்தியை நீட்டி,

‘அந்த கேக்கை வெட்டுங்க.’

‘நானா! ஏன்!’

‘ஏன் னா இன்னைக் கு உங்கட பிறந்தநாள்.’

மனைவியின் அன்பை நினைத்து அவன் விழிகளிலிருந்து நீத்திவலைகள் விழுத் தயாராகின்...

இப்ப எதுக்குங்க கண்கலங்கிறீங்க...

வேண்டாமென்று கன் களால் கெஞ்சினால். சருக் மனதிற்குள் “மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்” இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தி சந்தோஷப்பட்டான், மனதால்.

அவனின் வாழ்க்கையில் மூன்று வருடத்துக்கு முன் நடந்த சம்பவம் மலைச்சாரலாய் மனதில்

* * *

சருக் அவன் பெற்றோருக்கு கடைக்குட்டி. ஒரு கம்பனியில் மெனேஜராக வேலை செய்தான். தாத்தாமார் மூவரின் திருமணத்திற்காக காத்திருந்தான். அவனின் பெற்றோர்களோ பெண்பார்க்கும் படலத்தில் முழுமாய் ஈடுபட்டிருந்தனர். மகள் பரவினுக்கு பெற்றோர் மனமகன் தேடிக்

கொண்டிருந்தார்கள். பர்வின் மட்டுமே அவள் வீட்டில் செல்லப் பிள்ளையாகும். சருக்கின் பெற்றோருக்கு பர்வினை மருமகளாக எடுப்பதற்கு நல்ல விருப்பம். இதே போன்று பர்வினின் பெற்றோருக்கும் சருக்கை மருமகளாக எடுப்பதற்கு நல்ல விருப்பம். ஆனால் திருமணம் செய்யப்போகும் சருக்கு மட்டும் கொஞ்சம் கூட விருப்பமில்லை. சருக்கின் பெற்றோரும், சகோதரிகளும் எவ்வளவு கூறியும் கொஞ்சம் கூட விருப்பப்படுவானா என்று விளங்கவில்லை.

காரணம் பர்வின் கறுப்பு நிறமுடையவள் என்பதால் ஆனால் அவளின் மனமோ வெள்ளை நிறம். அவளை கறுப்பழகி என்று கூறுவதை விட வெள்ளையழகி என்றே கறுவாம். அவள் படித்தவள், பண்பானவள், எல்லாவற்றிலும் கெட்டிக்காரி. சருக்கின் குடும்பத்திற்கேற்ற பெண்ணாகவும் இருந்தாள். சருக்கோ வெள்ளைப் பெண்ணைத்தான் முடித்தாலும் முடிப்பேன் என்று ஒற்றைக் காலில் நின்றான். உங்கள் மகனுக்கு, மனைவியாக வரப் போகிறவள் வெள்ளைப் பெண்ணாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஓரே வார்த்தையில் கூறிவிட்டான்.

சருக்கின் பெற்றோர் தரகரிடம் வெள்ளைப் பெண்ணாப் பார்க்கும் படி கூறினார்கள். இப்படி எத்தனையோ பெண்களை பார்த்து பார்த்து ஆறு மாதமாகி விட்டது. கடைசியில்

ரவுப் நாநாவின் மகர் பாரோவை போய் பார்த்தார்கள். ஆனால் அல்லாஹ்ரவின் வேலையோ என்னவோ பாரோ வெள்ளை நிறமுடையவள்லை, பொது நிறமுடையவள். ரவுப் நாநாவுக்கு இரண்டு ஆண் பிள்ளையும், கடைசியில் பெண்பிள்ளையுமாகும். இரு வீட்டாரும் விருப்பப்பட்டு சருக்-பாரோ திருமணம் நல்லபடியாக முடிந்தது. ஆனால் பரவினுக்கு இன்னும் திருமணம் முடியவில்லை. சருக்-பாரோ தம்பதியினர், சருக் வீட்டிலே நிருந்தரமாக இருந்தார்கள்.

ஆனால் திருமணம் முடிந்து இரண்டு மாதம் கூட செல்லவில்லை, கணவனுக்கும், மனைவிக்குமிடையில் ஓரே சண்டை. கணவனுக்கு தேவைக்கில்லாமல் வாய்க்கு வந்தபடி தீடுவாள். விழுமுறை நாளன்று கூட கணவனுடன் சந்தோஷமாக இருக்க மாட்டாள். எனக்கு இவ்வளவு நல்ல ஒரு கணவனை பெற்று, வளர்த்து பெரியாளக்கி, எனக்கு மனம் முடித்து தந்த பெற்றோர்களே என்று கூட நினைக்கவில்லை. சருக்கின் சகோதரிகளுடனும் ஒரே சண்டையாகவே இருந்தாள்.

அவள் முகத்தில் யார் முழித்தாலும் அந்த நாள் அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் சரியில்லாமல் தான் இருந்தது. ஒரு நாளில் கூட அவள் முகத்தில் சிரிப்பை கண்டதேயில்லை. நிம்மதியாய் இருந்த அந்த குடும்பத்தில் இடி விடித்தொடங்கியது. எந்த நேரம் பார்த்தாலும் காரணமில்லாத சண்டையாகத்தான் இருக்கும். சருக்கின் குடும்பத்துக்கு சருக் உதவி செய்தால், அவளுக்கு பிடிக்காது. அவளுக்கு வீட்டுக்கு விருந்தாளிகள் வருவது விடிக்காது.

அவனுக்கு தனியாகயிருப்பதற்குத் தான் விருப்பம். "தாயைப் போல் பிள்ளை, நூலைப் போல் சேலை" என்பது பழமொழியாக இருந்தாலும், இவர்களுக்கு பொருத்தமாகத்தான் இருந்தது. பரினாவின் தாயும் மகளைப்போல் திமிர் பிடித்தவள். ரவுப் நாநாவைப் போல அவனுடன் வேறு யாருமே வாழ மாட்டார்கள்.

சருக் பாரோவுடன் நிம்மதியிழந்து ஆறு மாதமாக வாழ்ந்தான். இந்த ஆறு மாதத்திலும் பொறுமையாகவே இருந்தான். ஆனால் பொறுமைக்கும் ஒரு அளவு இருக்கிறது. இவனுக்கு இதற்கு மேலும் பொறுக்க இயலாமல் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக பாரோவை விவாகர்த்து செய்ய வழக்கு போட்டான், வழக்கில் சருக்கதான் வெற்றியடைந்தான்.

அதன் பிறகு வாழ்க்கை இந்த மாதிரி பாழாய் போய் விட்டதே என்று நினைத்து வேதனையடைந்தான். வாழ்க்கை வெறுத்து அவனுக்கு நாட்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாட்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவிட்டது. எத்தனை நாளைக்குத் தான் இவன், இப்படி தனியாக வாழ முடியும். இவனுக்கு இவனைப் போன்றே மனம் முடித்து விட்டு விவாகர்த்து செய்த பெண்ணையே மனம் முடித்து வைப்போம் என்று பெற்றோர் கூறுவதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த சருக் அறையிலிருந்து முன் ஹாலுக்கு வந்தான்.

வாப்பா, உம்மா என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நான் வெள்ளைப் பெண் தேடப் போய் வெளுத்தெல்லாம் பால் என்று நினைத்து படுக்குழியில் விழுந்து விட்டேன். அன்று நான் கறுப்பு கற்பூரம் என்று நினைத்திருந்தால் என வாழ்க்கையே சீரிந்து பேர்யிருக்காது. உம்மா எனக்கு மாதிரி, எந்த ஆணுக்கும் இப்படி நடக்கக்கூடாது. என்னைப் போன்ற எல்லா இளைஞர் களுக்கும் கூறுவது என்னவென்றால் வெள்ளை உருவத்தை பார்க்க வேண்டாம், மனம் வெள்ளை நிறமுடைய பெண்ணையே உங்களுக்கு மனைவியாக்குங்கள் என்று உம்மாவின் முன் கூறினான்.

உம்மா இப்போதே நான் மாமாவின் வீட்டிக்கு போய் பரவின் மதினியை எனக்கு மனைவியாக கேட்கப் போகிறேன் என்று கூறி விட்டு சென்றான். சென்ற காரியம் வெற்றியாகவே வீடு திரும்பினான். அதன் பிறகு ஒரு வாரத்தில் சருக்பர்வின் மிகவும் விமர்சையாக முடிந்தது. பரவின் அந்த வீட்டில் காலாடி எடுத்து வைத்த அன்றிலிருந்து இன்று வரைக் கும் அந்தக் குடும்பம் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது. என்மனைவி பரவின் எனக்கு கிடைத்த பெரும் பொக்கிவிடம். அவளின் குணத்தால் முன்பு நடந்த திருமணத்தை ஒரு கெட்ட கனவாக நினைத்து மறந்து விட்டேன் என்று சருக் அழுதான் மனதிற்குள்.

* * *

'என்னாங்க வந்து கேக் வெட்டுங்க' என்ற பர்வின் குரல் கேட்டதும் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடிய மனைவியைப் பார்த்தான். 'சிறு பிள்ளையைப் போல் நீங்க இந்த நல்ல நாளுல் போய் அழிவார்.. 'என்று கூறினாள் பர்வின்.

சருக்கோ ஆண்த வெள்ளத்தில் தத்தனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

(யாவும் கற்பனை)

சிறைத் தண்டனையின் ஒரு பகுதியை வீட்டில் கழிக்கலாம் என்று சொன்னால் யார்தான் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். இந்த வசதி இலங்கையில் இல்லை. சிங்கப்பூரில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த புதிய அறிவிப்பின் படி, சிறைத்தண்டனையில் அதிக பட்சம் ஆறு மாதம் வீட்டில் இருக்கலாம். அப்படி வீட்டில், கைதியாக வசிக்கும் போது வேலைக்கு போகலாம், கல்லூரிக் கும் போகலாம். ஆனால் இரவு பத்து மணி முதல் காலை ஏழு மணி வரை வீட்டில் இருக்கலாம்.

இத்திட்டத்தில் சொல்லப்படும் ஒரே நிபந்தனை, கைதிகள் எப்போதும் எலக்கு ரோனிக் அட்டடையை வைத்திருக்க வேண்டும். கைதிகள் பகலில், இரவில் எங்கு போகிறார்கள், வருகிறார்கள் என்று கண்காணிக்கவே இந்த ஏற்பாடு மாதம் ஒரு முறை நாற் பது கைதிகள் இப்படி செல்ல அனுமதிக்கப்படுவார்களாம்.

எனக்குள் ஏனோ?

தரத்தையும் ஒப்பீடு செய்யும் விதத்தில் இருக்கிறது என்று பலரும் ஒத்துக்கொள் கிறார்கள். ஆனால் புதுமைப்பித்தனும், மெளனியும் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் இன்னும் எவரும் கண்பதித்துத் தாண்ட முடியாத சிகரங்களில் நிற்கறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

இந்த ஜம்பதாண்டுச் சிறுகதைகளை ஒருசேர்ப் படிக்கும் போது, புதுமைப்பித்தனும் மெளனியும் தாண்டவிட முடியாத சிகரங்கள் அல்ல என்றும் அவர்கள் போட்ட கோடுகளைத் தாண்டியும் தமிழில் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அந்தத் தரத்தில் தலைக்கு இரண்டு மூன்று சிறுகதைகளாவது எழுதியவர்கள் நம்மில் ஜன்நாறு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

(தமிழ் இனி 2000 கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை).

“அந்த சாப்ட்வேர் எனஜினியர் போலினனு எப்படி கண்டு பிடிச்சே....?”

“இது மூலிகை செஞ்சு : பிளாபியி... இதுல் வெரல் பிடிச்சீச் சின்னா தன்னாலயே அழிச்சிடும்து சொன்னாரு”

“ஏன் தோசை நடுவில் ஓட்ட இருக்கு...?”

“இதுதான் புதுசா வந்திருக்கிற C. D. தோசங்க”

ஏக்கப்பெருமூச்சீகள்
அக்கீனீஜுவாலைகளைத்
தொடாமலே, ஜன்னல் கம்பீக்களை
செந்நிறமேற்றியதும்,
கண்ணீரை அருவியாக்கி
காகித ஓட்டம் வீட்டுக்
கொண்டிருக்கும் இதயத்துக்குள்
ஏமாற்றங்கள் வந்ததுமேனோ?

இறந்துவீட்ட இளமைகளுக்குள்
இடந்துவீட்ட நேரத்தையும்
அந்தீ மறைந்த வானத்துக்குள்,
அல்லதித்த சூரியனையும்
தேஷ அலைவதீல் நிகழ்வதுமேதோ?

நான் உதந்துவீழுந்த சருகைப்
பார்த்து வசந்தத்தை வரவேற்றும்,
நட்சத்தீர்த்தீல் வீடு கட்டி,
நான் மட்டும் வாழ நீணத்தை
எண்ணீ எண்ணீயே, எனக்குள்ளே
அன்னியானதுமேனோ?

மண்ணுக்குள் மறைந்துவீட்ட
மழுத்துளிகளை மனதினுள்
தேஷயதும்,
பஸீயாய் ஓன்துவீட்ட
இறந்த காலத்துக்கு சீறுகள் கட்டி
பறக்க நீணத்த பருவங்கள்
முறிந்ததுமேனோ?

இராவுகளைத்தேஷ, புலரிகளைத்
தொலைத்து அழுத்தும்,
ரோஜாக்களைப் பறத்து, மூட்களால்
மாலைகளை சூடுக்கொண்டதுமேனோ?

இகமைகளை நனைக்கவந்த
இதய ஊற்றுக்கள் வரண்டுபோய்,
இகடையில் வந்த தவறுகள்,
இடறிவீழுந்து, இன்னுமொரு
மன்றனை பிறக்கச் செய்வதுமேனோ?

நல்மீயா நாலிக்.

ஹற்று | துளி 6 ஜனவரி - மார்ச்

ASIRI
RICE PRODUCTS
Suppliers of Quality Rice

**Pahalawela, Ukuwela,
MATALE.**

பிரவாகமே!

பிரவாகமே!
உன் புகழ்பாட
என் கற்பனையை
கருவாக்கி கவிப்புகளை
சமர்பிக்கிறேன்!

* * *

நீரோடையாக
பிரவாகித்திருக்கும்
பிரவாகமே!
நானை கலையுலகில் - நீ
சமுத்திரமாய் பிரவாகித்துபாய
வேண்டும்!

* * *

உன் ஒவ்வொரு
ஆக்கமும் சாக்கடைக்குள்
தடுமாறி தத்தளித்து
கொண்டிருக்கும் - எம்
சமுகத்தின்
கண்களை தறக்க
வேண்டும்!

* * *

எதிர்கால உலகை
படைக்க தயாராகும்
இளைய சிற்பிகளை
இலட்சிய படைபாளிகளாக - நீ
வாத்தெடுக்க
வேண்டும்!

* * *

தடைக்கற்களையும்
படிக்கற்களாகக் கருதி - நீ
முன்னேற்றப் பாதையில்
வீரநடை பயில
வேண்டும்!

* * *

இலக்கிய வாளில்
என்றும் - நீ
ஜூலிக் - என்
வாழ்த்துகள் பலகோடி!

பர்வின் இஸ்மாயில்
வறக் காழுறை

விடியல் வரும் முன் விழித்தெழு!

வெளிச்சத்தில் துயிலும்
முஸ்லிம்களே!
மக்கள் மத்தியில்
மறைந்து போன
மறையை
தூசி தட்டி
துடைத்தெடுக்க
துபில் களைவோம் சோதரரே!

ஒரு வித பேஷன்
விபசாரத்தில்
வீந்து விட்ட - நம்
விடலைப் பெண்கள்

மேற்குலகம் தந்த
மோடன்
மோகத்தூல்
கோலம் மாறிய
கோமாளிகளாய் - நம்
இளைஞர்கள்

காமவெறி கொண்ட
காடையர்களுக்கு
பசி தீர்க்க
பலியான - நம்
சிறுவர்கள்

நாகரீக ஜாஹரிலியயத்தில்
நடைபோடும் - நம்
சமுகத்தின்
இன்று நிலை
இதுதான்டா...

இஸ்லாத்தின் உணர்ச்சியை
உணர்ந்த
மிலேனியத்தில் ஓர் எழுச்சி
பெற
முஸ்லிம்கள்
மு:மின்களாக
சீர்மிந்த நம் சமுகம்
சீர் பெற
விடியல் வரும் முன்
விழித்திடு சோதரா!
உனக்கு ஒரு
விடைகிடைக்கும்.

பலற்றிதா ரவுள்ளன்
உக்குவெலை.

சரித்திரம்

கணக்குகள் பெருக்கங்களாகி
வெறிபிடித்து அலைந்து திரிகின்றன.
கடன் வளர்க்கும் முட்கள்
குத்தகையின் விடி நாவுகள்
வரியிறுக்கும் கயிறுகள்
வட்டி பின்னிய வலைகள்
வாடகையின் வாள்கள்....

ஒரு அடியாட்களின்
கூட்டமாக, அவை
திமிறித் திமிறித் திரிகின்றன
எல்லாம் வழிப்பறி செய்கின்றன.

ஒரு ஏழையின் வழிநெடுகே
இவ்வாறெல்லாம் வழிப்பறிகள்
நடந்திருக்க வேண்டாமென்று
காலத்தின் கவர்களில்
மோதித் தெறிக்கின்றன நியாயக்குரல்கள்
நியாயக்குரலை மிதித்துத் துவம்சமாக்கி
வந்தன
கொள்ளைக் காரரின் குதிரைகள்.

ஒரு ஏழை
புன்னகையைச் சந்திக்காத பிறவி
கண்ணீரைக் குதிரைகளின் காலடியில்
விட்டுக் கேட்டான்
'நானொரு ஏழை
என்னை விட்டு விடுங்கள்' என்று.

இரையும் காற்றில்
அவன் குரல் அள்ளுண்டு போயிற்று.

கொள்ளைக் கரங்களின்
நெருப்பெரியும் பந்தத்தில்
அவன் சொற்கள் எயின்டமிந்தன.
முண்டெரியும் குடிசையில்
அவன் சரித்திரம் தொலைந்தது.

குதிரைகள் கணைத்துத் துள்ளின
பிறகு
புழுதி சுழலப் பறந்தன

கொள்ளைக் காரரின் குதிரைகள் பாய
அவன் உயிரும் கொள்ளை போயிற்று

கருணாகரன்.

மண்ணுக்கு விண் தந்த விளக்கு

மண்ணுக்காய் விண் ஈன்றெடுத்த
தவப்புதல்லியே!
நிலவு மகளே!
உன் ஒளியினை
என் வீட்டு விளக்காய்
வைத்துக் கொண்டு
உனக்கொரு கவி
யாசம் செய்கிறேன்:

வையக் கவிஞர்களின் பேணாக்கள்
என்றும் மறவாமல்
வர்ணிப்பது வனப்பு மிக்க
உன் வதனமதை

மங்கையவள் தம் மகவுக்கு
சோநூட்டுவதும்
காதலர்கள் சாத்சியாக
சத்தியம் செய்வதும்
உன் முன்னிலைபிலேயே
இதை நீ அறிவாயா?

விஞ்ஞானி உன்னை
பதம் பார்த்தானே!
கதிரவன் உன்னை
கட்டியனைத்தானே!
ஆகவே! உன்னை கன்னி என்பேனா?
களங்கமானவள் என்பேனா?

கதிரவன் உன்னை கட்டியனைத்ததால்
தானே
வந்தது கிரகணம்
அதை நினைத்துத் தானா
நீ மாதமொரு முறை
தேயந்தும் மறைந்தும்
விடுகிறாய்

இரவில் நாமெல்லாம்
விழி மூட
எமக்காக நீ மட்டும்
விழித்திருக்கிறாய்

நிலவே! என் பேனா கூட
உன்னை வர்ணித்து வர்ணித்து
பூப்படைந்து பூரித்து போயின.

உக்குவை கவிப்பிரியை
சம்சியா இஸ்மாயில்

கடந்த நூற்றாண்டின் மலையக இலக்கியம் சாரல் நாடன்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி....)

முதல் நாடாஞமன்றத்தில் (1947) அங்கம் வகித்த ஆறு இ. இ. கா பிரதிநிதிகளும் இரண்டாவது நாடாஞமன்றத் தேர்தலில் (1952) போட்டியிட வாய்ப்பில்லாது போன்போதுதான் 'சத்தியாக்கிரகத்தை முன்னின்று நடாத்த முனைந்தனர்.

இவ்விதம் 1952ல் நடாத்தப்பெற்ற 101 நாட்கள் நீடித் சத்தியாக்கிரகத்தை ஆதரிக்கவும், இலங்கைகாவும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் சக்தியை ஒன்று திருப்பட்ட பலமுள்ள ஓரணியை உருவாக்கவும் 'நவஜீவன்' என்ற தீர்மானித் தது. வாரப்பத் திரிகையான 'நவஜீவன்' நாளிதழானது.

இதே விதத் தில் 1964ல் கைச் சாதிடப்பட்ட ரீமா- சாஸ் திரி ஹபந்தத்தின் போது எழுந்த எதிர்ப்பலைகள் கூர்மைப்படுத்த வேண்டி வாரப்பத்திரிகையான 'செய்தி' நாளிதழானது.

இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளும் மலையக நாவலிலக்கியத்துக்குக் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

கடந்த நூற்றாண்டின் மலையக இலக்கியம் சாரல் நாடன்.

16-11-1952ல் ஆரம்பமாகியது 'ஜானகியின் துணிவு' என்ற தொடர் நாவல். 58 அத்தியாயங்களில் முழுவறும் இந்நாவலை, நவஜீவன் பத்திரிகையில் எழுதியவர் சிதம்பரநாத் பாவலர்.

'நவஜீவன்' பத்திரிகையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற உட்புக் கொண்ட டி. எம். பீர்முக்கும் 'கங்கானி மகள்' என்ற பெயரில் ஒரு நாவலை நாலாக வேதந்துள்ளார். இது ஒரு குறைப்பிரசவம் என்று சில்லையூர் செல்வராசன் தன்னுடைய நாலில் குறிப்பிடுகின்றார். தோட்டப்பறுப் பேசு வழக்கை இன்றாலில் டி. எம். பீர்முகமதுவாகமாகக் கையாண்டுள்ளதாகத் தன்னுடைய நாலில் கனகசெந்திநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். இந்தத் தூண்டுதலால்

உந்தப்பட்டு 'யார் கொலைகாரன்?' என்ற ஒரு நாவலை சாமி பசறையிலிருந்து வெளியிடுகிறார்.

நால் வடிவில் வெளிவந்த இந்த நாவல் முயற்சிகள் காலந்தாழ்த்தி எழு இருக்கின்ற ஓர் ஆத்தீரப் பரம்பரையினர் பற்றிய சூசகங்களாக அமைந்திருப்பதை இன்று எம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

மலையக மக்களைக் குறித்தெழுதப்பட்ட நாவல்களில் இது காலவரையில் இருப்பதைந்து, நால் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

பத்திரிகைகளிலும், சிறுசஞ்சிகைகளிலும் தொடராக வெளிவந்து இன்னும் நால் வடிவம் பெறாத பதினேழுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் உள்ளன.

மலையக நாவல்களைப்பற்றி ஆராய முனைபவர்கள் இந்தப் பின்னணித் தகவல்களைப் பற்றி அறிந்திருப்பது முக்கியமானது.

பிரசுரவசதிகள் எதுவுமற்ற மலையகத்தில் நால்களாக வெளிவந்த நாவல்களை மாத்திரம் இலகுவாகக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வதுவும், அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிப்பதுவும் சில ஆபத் தான் முடிவுகளைத்து ஏதுவாக அமையும் அபாயம் இருக்கின்றது. தொடர் நாவலாக வந்தவைகளையும் நாவல்களாக அங்கீரித்து ஆராய வது இன்னும் இருதசாப்தங்களுக்கேற்றும் அவசியமாக இருக்கும்.

தனது நாவல்கள் அனைத்தையும் முதலில் பத்திரிகையில் தொடராக வெளியிட்ட மலையகத்தின் பிரபலமான இலக்கியர்த்தா ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை ஆவார். இவரது ஆங்கில நாவல்கள் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டு தினகரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தன.

வாழ்வற்றவாழ்வு (1959) எல்லைப்பறும்,

பார்வதி என் பவை அவ்விதமான நாவல்கள், பொன், கிருஷ்ணகவாமி என்ற மலையக இலக்கியர்த்தா ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதிய தி டெயிலிமிர் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைக் குழுவிலிருந்து, தற்போது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்ற தென்னிந்திய ஆங்கிலப் பத்திரிகைக் குழுவிலிருக்கும் பெறுமைக்குரியவர். இவரது மொழிபெயர்ப்பில் தினகரனில் வெளிவந்த ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் வாழ்வற்றவாழ்வு (Lifeless Life) இவைகளே என்று எல்லைப்பறும், பார்வதி ஆகியவையும் நால் உருவில் வரவில்லை. சுதந்திர இலங்கையின் முதல் நாடாஞமன்றத் துக்க குத் தலவாக கொல்லலைப் பகுதியிலிருந்து தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் அபரிமிதமான வாக்குகளால் தெரிவ செய்யப்பட்டவர் ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை ஆவார். ஆங்கிலத் தில் தமது கவிதை கண்ணயும் நாவல் கண்ணயும் எழுதிப்புக்கும் பெற்றவர். இந்தியவம்சாவளி மக்களின் துயரம் மிகுந்த வாழ்க்கையை வெளியிடக்கு - தமிழ் தெரியாதவர்களும் வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளச் செய்தவர்.

வீட்டற்றவன் (1962), இனிப்படமாட்டேன் (1984) என்ற நாவல்களை வீரகேசரியில் தொடர் நாவல்களாக வெளியிட்டார். இவை இரண்டு மே நால் வடிவில் இன்று கிடைக்கின்றன. இவையிரண்டும் தமிழகத்தில் அச்சுருவம் பெற்றன. வீட்டற்றவனுக்கு இன்னொரு சிறப்புமுண்டு. 'வைகறை' வெளியிட்டகம் மூலம் மலையக இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு சாக்வதம் தர முயன்ற முற்றித்தியான்தன், இலங்கையில் அது முதலில் நாலாக வெளிவந்து, பத்தனை ஸ்ரீபாதக் கல்லூரியில் (1995) பாடநாலாக கப்பட்டதால், மேலும் இருபதிப்புக்குக்கூட களம் அமைத்துக் கொடுத்த 'செய்தி' பத்திரிகையில் டி. எஸ். இராஜா நெடுந்தாரம் (1964) என்ற தொடர் நாவலை எழுதியுள்ளார். மலையக மக்களின் வரலாற்றை விளக்கும் முறையில் அமைந்த இந்த தொடர் நாவல் நாற்பத்து மூன்று அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. மாத்தனை வடிவேலன் எழுதிய 'தொடுவானம்' தொடர் நாவலும், தெளிவத்தை ஜோசப் 'அஞ்சலி' சஞ்சிகையில் எழுதிய 'மாறுதல்கள்' தொடர் நாவலும் இன்னும் நாலுருவும் பெறக்காணோம்.

கோகிலம் சுப்பையா எழுதிய சென்னை 'தமிழ்புத்தகாலம்' வெளிப்போக நாலுருவில் வெளியான நாவல் 'தூரத்துப் பச்சை' (1964).

தென்னிந்தியாவிலிருந்து 'கண்டச்சீஸை' என்றுமியப்பட்ட இலங்கைக்கு, புதுவாழ்வு தேடி எண்ணற்ற வசீகர் எதிர்பார்ப்புகளுடன் குடி பெயர்ந்த ஒரு தமிழக குடும்பத்தின் கதை. இந்நாவலுக்கான முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

இனிப்படமாட்டேன் ஸி. வி. எழுதிய கடைசி நாவல், வீரகேசரியில் தொடராக

வந்த போது வெட்டியும் குறைத்தும் காணப்பட்ட பகுதிகள் எல்லாம் ஒன்றினைக்கப்பட்டு முழு உருவில் நாலாக வந்தி ருக்கும் இந்நாவல் அமர்ராக் கைலாசபதி யின் வேண்டுதலால் ஆங்கிலத்திலும் ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளையால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, இன்னும் நாலாக்கப்படாதிருக்கின்றது. இலங்கையில் 1983ல் ஏற்பட்ட இன் வன் முறைக்குப் பின்னர், சிங்கள தமிழ்க்கலப்புத் திருமணம் செய்துள்ள ஒரு குடும்பத்துக்குள் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைக் கூறும் நாவலிது. இதை எழுதிய ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை நிஜை வாழ்வில் கலப்புத்திருமணம் செய்திருந்தவர். தொழிற் சங்கப் பணிக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். இந்த நாவல் அவரது சுயசரிதை என்று என்னுமளவுக்கு நாலுக்குத் தெறிந்தாற் போன்ற சுருக்கமான வாசிகியங்களில் கதை மிகவும் யதார்த்தமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அறுபதுகளில் மலையகத்திலேற்பட்ட இலக்கிய விழிக்கு உருவும் அமைக்க முனைந்தவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்த 'செய்தி' பத்திரிகையில் டி. எஸ். இராஜா நெடுந்தாரம் (1964) என்ற தொடர் நாவலை எழுதியுள்ளார். மலையக மக்களின் வரலாற்றை விளக்கும் முறையில் அமைந்த இந்த தொடர் நாவல் நாற்பத்து மூன்று அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. மாத்தனை வடிவேலன் எழுதிய 'தொடுவானம்' தொடர் நாவலும், தெளிவத்தை ஜோசப் 'அஞ்சலி' சஞ்சிகையில் எழுதிய 'மாறுதல்கள்' தொடர் நாவலும் இன்னும் நாலுருவும் பெறக்காணோம்.

கோகிலம் சுப்பையா எழுதிய சென்னை 'தமிழ்புத்தகாலம்' வெளிப்போக நாலுருவில் வெளியான நாவல் 'தூரத்துப் பச்சை' (1964).

தென்னிந்தியாவிலிருந்து 'கண்டச்சீஸை' என்றுமியப்பட்ட இலங்கைக்கு, புதுவாழ்வு தேடி எண்ணற்ற வசீகர் எதிர்பார்ப்புகளுடன் குடி பெயர்ந்த ஒரு தமிழக குடும்பத்தின் கதை. இந்திய வம்சாவளி மக்களின் ஆரம்பகால சோக வரலாற்றைச் சித்திரிக்கும் ஊற்று துணை - மார்க்

நாவலாக மினிரும் இதில் மூன்று தலை முறையினரின் கதை சொல்லப்படுகின்றது.

இந்நாவல் 1948 க்கு முற்பட்ட, காலனித்துவ இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்ட வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்றது. இலங்கை வாழ்வு தென்னிந்திய தமிழ் வம் சாவளியினரைப் பொறுத்தமட்டில் தூர்த்துப்பசை தான் என்று கூறும் இந்நாவல் பெருந்தோட்ட ஆசிரியப் பயிற்சிக்கான பாடநாலாக வைக்கப்பட்ட பெருமையுடைது.

அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள் (1984) நாவலில், தோட்டப்புற இளைஞர் ஒருவன் மாணிக்கக்கல் தோண்டுவதற்கு கணுக்கை வட்டாரத்துக்குச் சென்று அல்லவற்றுவதைச் சித்தரிக்கிறார். இந்த நாவல் குறித்து 'கனவுப் பயிர்வளர்த்து ஆசையின் பலன் களை அறுவடை செய் வதற் காக அரும் பாடுபடுகிற மனிதர்களைப் பற்றிய கதை' என்று வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகின்றார்.

எல்லை தாண்டா அகதிகள் (1994) நாவலில் மாத்தளை சோமுவின் எழுத்து நடையில் முதிர்ச்சி தெரிகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை துயரம் மிகுந்த ஒன்று துண்பக்கேணி என்ற ஒரு சொல்லால் புதுமைப்பித்தன் அந்த மக்களின் நித்திய துயரத்தை அற்புதமாக 1930களில் உருவகித்தார். சுதந்திர இலங்கையில் அந்த மக்களுக்கு நிரந்தர அகதி வாழ்க்கைதான். சொந்தமென்று கூறிக் கொள்ள வளர்யில்லாத அந்த மக்களின் உலகம் அவர்கள் குடியமர்த் தப்பட்டுள்ள தோட்ட எல்லைக்குள்தான் என்பதைக் குறிக்கும் யதார்த்தமான நாவலிது. வீரகேசரிப் போட்டிக்கு சிறுக்கையாக எழுதப்பட்டு முதற் பரிசினைப் பெற்ற 'எல்லை தாண்டா அகதிகள்' அதே பெயரில் பின்னால் நாவலாக விரித்தமுத்தப்பட்டது என்கிறார் மாத்தளைச் சோமு.

மலையக இலங்கையத்தோடு தம்மைப் பின்னிப் பினைத்துக் கொண்ட சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, க. கைலாசபதியின் அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் (1982) பின் வருமாறு கூறினார்.

'நாவல் எழுத வேண்டும் என்ற

தூண் டுதல் எனக்கு அமர்களாசபதியிடமிருந்து தான் வந்தது. மலை நாட்டிலிருந்து இன்னும் ஒரு நல்ல நாவல் வரவில்லை. நீங்கள் அதை எழுதவேண்டும். தோட்டங்களில் உத்தியோகம் செய்கின்ற யாழ்ப்பாணத்தவர் என்ன செய்கின்றார்கள் என்பதை எனக்குச் சொல்லி இருக்கின்றீர்கள். அவைகளைப் பச்சையாக இந்த நாவலில் எழுதுங்கள். நான் பத் திரிகையில் போடுகிறேன். அப்போது தான் இவர்களுக்குச் சரணை வரும்' என்ற அவரது வார்த்தைகளுக்கிணங்க நான் எழுதிய நாவலை வாசித்த பின்னர் சில நண்பர்கள் என்னுடன் பேசவதை நிறுத்த திக் கொண்டார்கள்.

இன்றுள்ள பணி

அரசியல் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் ஆழ்ந்த பொருளாதார சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு மாறுதல்களைச் செயல்படுத்தும் வரலாற்றுச் சிறப்புள்ள பணி இவர்களின் முன் நிற்கிறது.

இந்த பணிகளை ஆற்றுவதில் முன் நிற்கிற எழுத்தாளர்களின் நாவல்கள் 20, சிறுக்கை படைப்புக்கள் 15, கட்டுரை நால்கள் 10 என்று சுந்திக்கின்றன. இவை எண்ணிக்கையில் குறைவானவைகளே யானாலும் எண்ணத்தில் உயர்ந்தவைகள்.

இந்த மக்களின் எழுத்துக்களில் பேராசிரியர் தண்டாயுதம், அறிஞர் பெ. ச. மணி, தாமரை மகேந்திரன், வஸ்விக்கண்ணன், திறனாய் வாளர் தி. ச. நடராஜன், போத்திரெட்டி போன்றவர்கள் அவதானித்த கருத்துக்கள்,

இந்தியா அரசியல் மட்டத் தில் இலங்கையுடன் நட்பு பேணுகிறது. இலங்கை அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. ஆனால் அதன் நடவடிக்கைகள் செய்ப்பாடுகள் 'தான் நாட்டிலிருந்து நூற்று எண்பது ஆண்டுகளுக்கு' முன்னர் சென்றவர்களின் பரம் பரையினர் பத் துலட் சத்தை தாண் டியவர்கள்' அங்கு மத்திய

மலைநாட்டில் வாழ்வுப் போராட்டம் நடாத்துகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்டதாக அமைய காணோம். இங்குள்ளவர்களுக்கு ஈழத்து தமிழர்கள் என்றால் வடபுலத்து தமிழர்கள் தாம் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

கல்விச் சிறப்பினாலும், தமிழ் மொழிப் புலமையினாலும், நூல் கள் வெளியிடுவதாலும் அவர்களின் இந்திய தொடர்பு நெருக்கமானதுதான். மலையகத் தமிழர்கள் அத்தகு நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருக்கவில்லை. மேலாக இரத்த உறவால் அவர்களில் வெகுபலர் இந்தியாவுக்குரியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ங்கள் மலையகத்தை சேர்ந்தவர்கள் லட்சம் பேர் இன்று இங்கு 'தாயகம் திரும் பியவர்கள்' என்று அமைக்கப்படுகிறார்கள். குண்ணர், கோத்தக்கி, நீலகிரி என்று தோட்டப்பழங்களிலும் மதுஞர், தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம் என்று தங்கள் சொந்த கிராமங்களிலும் மைகுர், காந்தாடகம் என்று தென்னிந்திய மாநிலங்களிலும் சிதறி கிடக்கிறார்கள்.

நிறைவேறாத ஆசைகளுடன் இங்கு வந்த, தாயகம் திரும் பிய பெரும் பாலானோரின் வாழ்க்கை கவலை தருவதாக இருக்கின்றது. இலங்கையில் தமது எண்ணிக்கையில் குறைவானவைகளே யானாலும் எண்ணத்தில் உயர்ந்தவைகள்.

1983ல் இலங்கையில் நடந்த இனபடுகொலை என்றும் மறக்க முடியாத வடுக்களை தந் திருக் கிறது. சிந்தனையாளர்களையும், இலக்கியகர் தாக்களையும் கடல் கடக் கவிட்டிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் இலக்கிய இரி. சிவலிங்கம் காலமாகிவிட்டதை ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாக கருதுகிறோம்.

எனினும், தூர்த்துப் பச்சை, குருதிமலை என்ற இரண்டு நாவல் களை தந் தமிழகம், அதன் இருத் தலை வெளிப்படுத்தும் மகத்தானதொரு படைப்பை இந்த நூற்றாண்டு தரும் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது.

(தமிழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் இனி 2000 கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

யார் நீ.....?

இலை நுனியில் விழுத் தயங்கும் பனித் துளியை சிதறி விடாமல் விரல் பரப்பால் வருடிப் பார்ப்பதுபோல்...

ஒரு பட்டாம் புச்ச செட்டை வண்ணம் - கையில் ஓட்டிக் கொள்ளாமல் தோட்டுப் பார்ப்பதுபோல்....

குழந்தையொன்று சிறைங்கிச் சிரிக்கையில் - கன்னச் சிவப்பை மட்டும் வலிக்காமல் - என்னில் வாங்கிக் கொள்வதுபோல்....

காற்று கலைக்குமுன் - சின்ன நீர்ப்பரப்பில் முகம் பார்த்து ரகசியமாய் ரசிப்பதுபோல்...

இமையடைந்த - ஒரு நேரத்தில் இடையெண்தது - உன் முச்சுக் காற்றால் மட்டும் உயிர்வாழ - நான் ஏங்குகிறேன்....

பெண்ணே!!
யார் நீ??

அஸ்வருல் ஹுமைட

இது அந்தனி ஜீவாவின் பக்கம்....

கமல்ஹாசன்.... என்றவுடன் நமக்கு தெரிந்தவர் நடிகர் கமலஹாசன்தான். பன்முக ஆற்றல் கொண்ட கலைஞர் அவர். அவருக்குள் ஒரு கவிஞரும் ஒளிநிறிருக்கிறான்.

பாலுமகேந்திரா, சஜாதா, பாலகுமார் போன்றவர்கள் அவருக்கு நெருக்கமான நண்பர்கள்.

அண்ணமயில் தமிழகம் சென்றிருந்த பொழுது சிறு சஞ் சிகைகளை பூட்டிக்கொண்டிருந்த பொழுது 'குரண்பயம்' என்ற சஞ்சிகையில் கமலஹாசன் எழுதிய சில கவிதைகள் கண்ணில் பட்டது. அதை எனது குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்து கொண்டேன். அதில் இரண்டை உங்கள் பார்வைக்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

'பெருஞ்சிங்கம்'
ஞானமெனும் பெருஞ்சிங்கம்
எறும்புகளை உண்பதில்லை
இறந்த பின் சிங்கத்தை
எறும்புகள் உண்பதுண்டு

இன்னொரு கவிதை...
சுதந்திர (மான) கவிதை

இருமலுக்கும் தும்மலுக்கும்
பெருவிளக்கம் சொல்லி வைத்து
சிறுவயதில் என் மனதை
சிறுகொடித்த காரியமேன்?
முழுப்போய் போன வேலை உருப்பாது
பூணை எந்தன் வழி நடந்தால் சரிப்பாது.
எத்தனை சொல்லி என்னை
குழப்பி விட்டார்.

கந்தனுக்கும் கண்ணனுக்கும்
கண்ணாதொட்டு தலை வணங்கி
கணக்கெழுதும் காகிதத்தில்
கணபதிக்கு சூரி போட்டு
படியேறி மலையேறி

பாசிக்குளம் பச்சை மூழ்கி
உயிர் கொடுத்த சாமிக்கு
மயிர் கொடுத்து மயங்கி விட்டேன்.

இன்னுமா
உன் பாதையில் தடை கற்கள்?
மன்னன் சொல் கேளா
மக்களை வழி திருப்ப
மதம் என்பது சொல்லி வைத்த
மார்க்கமெல்லாம் எந்தனுக்கு
பொருந்துமோ அம்மா....?

தாத்தா பிரிமுள்ள பாட்டி
உங்கள் கோவில்கள் இடியாமல்
நான் பார்த்து கொள்கிறேன்
உன் பாதையில் வைத்த சடங்குகளை
என் மகன் இடியாமல் நீர்ப்பாரும்
நானை உங்கள் கோவில்களை
அவன் இடித்தால் நான் பொறுப்பல்ல...

யுகப் புயல் நடேசய்யா

"இலங்கை வாழ் பெருந்தோட்டத் தமிழின் கடந்த நூற்றியெழுபது வருட கால வரலாற்றில் யுகப்புயல் ஒன்றை ஏற்படுத்திய மாமனிதர் கோதண்ட ராம நடேசய்யா ஆவார்."

இவ்வாறு தேசுபக்தன் கோ. நடேசய்யா என்ற நூலின் முன்னுரையில் நூலாசிரியர் சாரல் நாடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த நூலுக்கு அரசின் தேசிய சாகித்திய விருதும் கிடைத்தது.

நவம்பர் 7ம் திகதி என்றவுடன் இவர் நினைவு எனக்கு வருவதுண்டு. நடேசய்யா மறைந்த தினம் இதுவாகும் (7-11-1947) இவர் மறைந்து 50வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டன. அவர் எந்த சமூகத்துக்காக பாடுபட்டாரோ... எந்த மக்களுக்கு உழைத்தாரோ... அவர்கள் இவரை மறந்து விட்டனர்.

இன் மூன்றாண்மன் நடத்தில் மலையகத்தவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் நடேசய்யா. இன்று மலையகத்தில் தொழிற் சங்கங்கள் குதந் திரமாக செயல் படுகிறது. என்றால் அதற்கு முன்னோடியாக மலையகத்தில் முதல் தொழிற்சங்கம் அமைத்தவர் நடேசய்யா.

இன்று தொழிற்சங்கங்களே இவரை மறந்து விட்டன, "தேசுபக்தன் நடேசய்யா" என்ற நூலாசிரியர் சாரல் நாடன். 'இலங்கை பல்கலைக்கழகம் பேராதெனியாவில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று தீவிரமாக வாதாடிய வர்களில் நடேசய்யர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.'

இப்படி பல தகவல்கள் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. மலையகத்தில் பத்திரிகை, அரசியல், தொழிற்சங்கம், ஆக்க இலக்கியம் ஆகியவற்றில் முதல்வராகவும், பிதா மகனும் இவரே எனக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நடேசய்யா அவர்களின் வாழ்க்கையே ஒரு சகாப்பத்தின் தொடக்கமாகும்.

கட்சிக்குரியவராக இருப்பதற்கு இணையற்ற ஆற்றல் படைத்தவர். நாற்றுக்கணக்கான செயற்கியிய செயல்களை ஆற்றிய பெரியார். பல குழநிலைகளை சாமார்த்தியமாக வென்றவர். நிகழ்ச்சிகள் இவரை சுற்றி வட்டமிட்டன. நிகரற்ற தலைவராக விளங்கினார். இவர் பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டார் என மலையக மக்கள் கவிமனி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை ஜம்பதுகளில் தினகரனில் எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"தொழிற் சங்கத் தந்தையைனச் சொல்லலாகும். தூய தமிழ் பத்திரிகை ஆரம்பித்து, எழிலாக முதல்முதலில் நடத்தி வந்தோன். இந்நாட்டு அரசு சபை அங்கம் பெற்றான்" என கவிஞர் பி. ஆர். பெரியாமி ஜம்பதுகளில் தினகரனில் 'என் குருநாதன்'

என்ற தலைப்பில் கோ. நடேசய்யர் பற்றி எழுதிய கவிதை.

இரண்டு கவிஞர்கள்.

தான் தோன்றிக்கவிராயர் என்ற பெயரில் கவிதை எழுதிவந்த பன்முக ஆற்றல் கொண்டவர் கவிஞர் சில வைதையை செல்வராசன். இவர் எழுதிய கவிதையை அவரே வாசிக்கும் பொழுது அதைக் கேட்க யிக்கும் அற்புதமாக இருக்கும். எனது பாடசாலை கால முதல் கவிஞர் அமராகும் வரை அவருடன் எனக்கு தொடர்பு இருந்தது. (கவிஞர் 14-10-1995 அமரானார்)

அவரது கவிதைகளை இப்பொழுது அவரது துணைவியார் கமலினி செல்வராசன் தொகுத்துள்ளார். "பாரதி கவிதை சமர்" என்ற நூல் வெளிவந்துள்ளது. இதன் அறிமுக விழா அன்மையில் கொழும் பில் நடைபெற்றது.

"இன்றைக்கு முன்றாற பதின்மங்களுக்கு (35 ஆண்டுகளுக்கு) முன் பாரதி நினைவு நாளை ஒட்டி தினகரன் நூயிறு இதழில் தான் தோன்றி கவிராயரும் "மஹாகவி" யும் மற்றும் சிலரும் எழுதிய கவிதைகள், கட்டுரைகள் மிகவும் பரிமளிப்பாக வெளியாகி இருந்தன. அப்பொழுது தினகரனில் முதன்மை ஆசிரியராக நண்பர் கைலாசபதி பொறுப்பேற்றிருந்தார். அந்த நூயிற்றுக் கிழமைக்கு இரண்டு நாளுக்கு முன்பே கைலாசபதியிட்டிருந்து ஒரு கடிதம் கல் வயலிலே அப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருந்த எனக்கு வந்தது. அதிலே தினகரனிலே தான்தோன்றிக் கவிராயர் ஆகிய சிலவையூர் செல்வராசனின் கவிதை வெளியாகவுள்ளது என்றும் அதற்கு நான் ஒரு பதிற் கவிதை எழுத வேண்டும் என்று கோரப்பட்டிருந்தது. பாரதி நினைவு நாளை ஒட்டிச் செல்வராசன் எழுதித் தினகரனில் பிரசரமாகிய "குட்டி வைத்த நாமங்கள் சொல்லும்தரமோ" என்ற பாட்டுக்குப் பதில் பாட்டொன்றை நான் எழுதினேன். அது அடுத்த நூயிற்றுக்கிழமை பிரசரமாயிற்று.

இப்படி பாரதி கவிதை சமர் ஊர்மி துளி ஜெனவரி - மார்ச்

முன்னுரையில் கவையான பல தகவல்களை கவிஞர் முருகையன் எழுதியுள்ளார். அது மாத்திரமல்ல, கமலினி செல்வராசன் சிறப்பான அறிமுக குறிப்பொன்றையும் எழுதியுள்ளார்.

“பாரதி கவிதை சமர்” என்ற நூலை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியிட்டுள்ளது. கவிதையை விரும்பும் அனைவரும் படித்துச் கவைக்க வேண்டிய நூல் இது.

கவிஞர் சீல்லையூர் மறைந்த சில தினங்களுக்குப் பின்னர், மலையக்ததின் முக்கிய முன்னோடி கவிஞரான குறிஞ்சி தென்னவன், “என்றும் சாஸ்வதமானவன் சில்லையூரன்” என்ற தலைப்பில் கவிதை ஒன்றை ‘கொழுந் து’ சஞ் சிகையில் பிரகரிப்பதற்காக அனுப்பி வைத்திருந்தார். ஆனால் என்ன செய்வது, ‘கொழுந் து’ இதழும் மரணித்து விட்டது.

கவிஞர் குறிஞ்சி தென்னவனும் இன்று நம்மிடையே இல்லை. எனது பைவில் பத்திரமாக பாதுகாத்து வைத்திருந்த கவிதையை உங் கள் பார்வைக்கு தருகிறேன்.

கலைத்துறையில்

நீ - ஒரு
துருவ நட்சத்திரம்
கவிதைச் சாலையில்

நீ - ஒரு மைல்கல்
கற்கண்டுத் துண்டுகளாம்
உங் - கவிதைச்

சொற்கண்டு -
கவைத்தவர்கள் -
உங் - பொன்மேனியைப்

பூக்கொண்டு
அலங்கரிக்க
உங் - ஆண்மாவின்
கண் கண்டு

ஆண்தம் கொள்ளும்

மேடைகளில்

உன் -
விகசித்த முகமும் -
ஓடைகளின்
குளிர் நீர்ப் பிரவாகமாய் -
பெருக் கெடுக்கும் -
செழுந்தமிழ்க்
கவிதைப்பெருக்கும்
இனி -
கேட்புதற்கு செவிக்கும்
சுவையப்பதற்கு
மனத்திற்கும்
வறுமை தான்!

நீ -
தவிசிருந்த
கலைச் சிம்மாசனம்
வெறுமையில்
மனம் வெதும்பும்

தோனோடு கைபோட்டு
சோதரனாய் அணைத்து
பாசத்தின் பண்பில்
பேதத்தைக் கடந்த
பெரு வெளியாம் -
உங் இதயம்

பூவினும் மென்மை
உங் -
நேசத்தை - இன்று
நினைத்தாலும்
நெஞ்சத்தில்
சோகத் தீ
கடுகிறதே!
ஓரேழுத்தில்
கவிதை
உரைத்த - வாய்மூடி
ஈரேழுத்து -
'சாவு' எனும்
இயற்கை கவிதையானே!

குரியக் கதிர்களாய்
சடும், உங்கவிதை
பேத மனங்களை;

ஆயினும்
நிலவின்
குளிர் கதிர்களாய்
சோலையில்
மிதந்து வரும்
பூ மணத் தென்றலாய்
தேகத்தை மட்டுமல்ல
இதயத்தையே
தொட்டு குளிர்விக்கும்!

நீ -
பாரதியைப் போல்
தலைப் பாகையை
தரிக்கவில்லை
தமிழ்ப் 'பா'வையே
தரித்துக் கொண்டவன்!

சில்லை -
இனி - உங்
நடமாட்டம்
வீதிகளில் இல்லை
எனினும் -
எங்களின் மனவீதிகளில்
உங் பாதம்
உலா வரும்.

கவிஞருக்கு
மரணம் இல்லை, என்றான்
கண்ணதாசன்,
இம்மண்ணில்
உன் - உடல்

மறைந்தாலும்
கவிதையும்
இதை - ஆனாம்
மனங்களும்

உள்ளவரை

உங்கு -
மரணம் இல்லை

நீ -
சிரஞ்சீவி
என்றும்

சாஸ்வதமானவன்
சில்லையூரா
உங் - ஆன்மா
சாந்தி பெற்றட்டும்!

(இன்னும் பூக்கும்....)

BOMBAY SWEET MAHAL

For Delecious Bombay Sweets,
Faluda & Sort-Eats Etc.

Orders could be executed

No. 188, Galle Road, Dehiwala.
Tel: 723200

கலைஞர்...

-உக்குவளை அக்ரம்-

இரு அழகான ஒரு மரபுக்கவிதை. அதில் நிலா, படித்தாலும் மனதைவிட்டு அகலாத புதுக்கவிதை போன்றது. எப்போது, எந்நேரம் நினைத் தாலும் அழகானது, இரசனையானது. 'நிலா' சொல்லும் போதே நா இனிக்கிறதல்லவா.

அந்த இரவில் கெளசல்யாவின் மனதைப்போல் சந்தோசத்தால் நிலா குளத்து நீரில் மிதந் துக் கெர்ன் டிருந் தது. குளத்தங்கரையோர பெரிய கருங்கல்லில் தவளை ஒன்று கத்திக்கொண்டிருந்தது. தன் துணையைத்தேடி.

'மித்ரா கவிதை சொல்லேன்'

'மற்றும் கவிதையில் நான் பூச்சியம்'.

'இல்ல மித்ரா கேள் வி ஞானமிருந்தால் போதும் புதுக்கவிதை எழுதலாம் ன் னு யாரோ சொல்லக் கேட்டிருக்கேன்.'

'பிழிச்ச மனதை விட்டு அகலாத கவிதை சொல்லவா.'

'சொல் லு... சொல் லு' அவசரப்படுத்தினாள் கெளசல்யா.

தவளை நீரில்-பாய்
தமுமாறியது
நிலா.

மித்ரன் சொல்லி முடிக்கும் போதே கருங் கல் லீல் துணையைத் தேடி கத்திக்கொண்டிருந்த தவளை 'தொப்பென்' நீரில் குதித்ததால் நீரில் மிதந்துகொண்டிருந்த நிலா தவளையின் தாவலால், நீர் அலையாட்டத்தால் தமுமாறியது. மித்ரன் சொன்ன கவிதையை அனுபவீதியாக இருசித்து உணர்ந்தாள் கெளசல்யா.

ஒன்றை கேட்டு இரசிப்பதை விட கேட்டுக்கொண்டே கண்களினுடாக பார்த்து இரசிப்பது எவ்வளவு பெரிய வரம் தெரியுமா? அந்த வரத்தை கெளசல்யா பெற்று மனதில் இனம்புரியத சந்தோசத்தை அடைந்தாள்.

'கலை ஒரு ஆண்மீகம் போன்றது. கலைஞர்கள் இறவா வரம் பெற்ற ஜீவன்கள், இவ் வலகில் இருக்கும் ஒவ்வொரு கலைஞரும் போற் றப்படக் கூடிய பொக்கிஷங்கள், அவர்களின் ஒவ்வொரு படைப்பும் அனுபவத்தின் சாரல் மித்ரா'.

'நே கலைஞர் என் கிறதாலா பொக்கிஷம்னு சொல்லுறா....'

'வார்த்தையில் கிண்டல் தொக்கி நிற்குதே மித்ரா...'

'நே கலைஞர்கள் உயர்வா சென்னா அது கேலிக்கூத்தான் வார்த்தை தானே.'

'கலையை நுகர தெரியாத மானுடம் அப்படித்தான் பேசும். அந்த மானுடத்தில் நீயும் ஒருந்தன் தானே. உன்னை மட்டும் திருத்திட முடியுமா?

'இதயத்தை அறுத்து விட்டு நூற்களால் கோர்க்கிறாயே கெளசல்யா.'

'நே மட்டும் என் துறையை கேவலமாக பேசியது என்ன நியாயம்.'

'கெளசல்யா இங்குள்ள கலைஞர்கள் எல்லோரும் உண்மையான வர்களில்லை, ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற நியாயர்கள் போலியானவர்கள். இவ் வலகில் பச்சோந்தியின் குணம் கொண்ட கலைஞர்கள் ஏராளம்.'

'நீ இப்படித்தாக்குவது வீண் மித்ரா'

இல்ல கெளசல்யா நான் கண்ட அனுபவங்கள், என் விழிகள் படம் பிடித்த புதைப்படங்கள் இவைகளை மறைக்க முடியாது, மறக்கவும் இயலாது என்னால்.

இது என் அரசாங்கம், எனது கட்சி ஆட்சியிலிருக்குது, என் அந்த இலக்கிய அமைப்பு என்னை நிராகரித்தது? அந்த ஆட்சிகாலத்தில் அந்தந்த கட்சி சார்பான கலைஞருக்கு விருது, பட்டம் கொடுத்து கெளரவித்தார்கள். எங்கட ஆட்சில் ஏன் அவனுகள் கெளரவிக்கனும், எங்கள் புறக்கணிக்கனும் இது நான் விடமாட்டன், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியோடு இதுபற்றி நான் கதைக்கனும்... இப்படி எத்தன கலைஞர்கள் இந்த மண்ணில் இன்னும் பல உண்மையான திறமைசாலியான பல கலைஞர்கள் அரசியல் சாக்கடையால் விளாசமில்லாமல் ஆக்கப்பட்டு, பல போலி கலைஞர்கள் பணத் தால் பட்டம் பெற்று இங்கு உலாவவில்லையா கெளசல்யா?

எல்லோரும் அப்படியில்லை மித்ரா. ஒரு சில கலைஞர்கள் செய்யும் தவறைக்கொண்டு எல்லோரையும் எடைபோடுவது தவறு.'

'நான் எல்லோரையும் சொல்லல்.. அந்த ஒரு சிலரால் மற்ற எல்லாக் கலைஞர்களும் அவமானப் படுவது எவ்வகையில் நியாயம்? அதை அந்த ஒரு சிலர் உணரனும். இன்று அரசாங்கம், தனியார் நிறுவானங்கள்-அமைப்புகள் கலைஞர்களை கெளரவிக்கின்றனர், ஊக்குவிக்கின்றனர்.. சந்தோசம். ஆனால் ஒரு கலைஞர் அவனை செயலின்பரப்படுத்தித்தான் அந்த விருதுகளை பெறும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளான். நினைக்கும் போது வேதனையாகவும் மறுபறும் நகைச்சுவையாகவும் இருக்கு கெளசல்யா. உண்மையாக ஒரு கலைஞரை கெளரவிக்க விரும்பினால் அரசாங்கமோ, தனியார் அண்புகளோ சிறந்த கலைஞரை அவர்களே ஆராய்ந்து தெரிவு செய்யனும். அதுதான் உண்மையான கலைஞருக்கும், கலைக்கும் கிடைக்கும் மிகப்பெரிய விருது. கேட்டு வாங்குவதில் என்ன பெருமையிருக்குன்னு எனக்கு

விளங் கள் கெளசல்யா. ஆனால் உண்மையான ஒரு கலைஞர் தன்னை சுயவிளம் பரப்ப படுத் தி விருதுகளை தேடிப்போகமாட்டான்.

விருதுகளும், பட்டங்களும் அவனைத்தேடி வந்தால் ஆனந்தம் அடைவான். அது தான் கெளசல்யா கலையின் ஆன்மீகம்.

'கலையின் நெளிவு சுளிவுகளை அறிந்து வைத்துக் கொண்டா ஒன்றும் தெரியாதவன் போல இவ்வளவுக் காலம் என்னிடம் 'நிதித் தாய்...' செல்லமாக மித் திரனின் தலைமுடியை இருக்ககளாலும் பல கலைஞர்கள் இந்த மண்ணில் இன்னும் பல உண்மையான திறமைசாலியான பல கலைஞர்கள் அரசியல் சாக்கடையால் விளாசமில்லாமல் ஆக்கப்பட்டு, பல போலி கலைஞர்கள் பணத் தால் பட்டம் பெற்று இங்கு உலாவவில்லையா கெளசல்யா?

பனி சின்னச் சின்ன துளிகளாக அவர்களை ஈரப் படுத் தி குளிரை உருவாக்கியது, நிலா இவர்கள் இருவரின் சம் பாவுகளையை இமைகொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. எங்கோ ஒரு நாய் உறங்க இடமில்லாமல் தன் வேதனையை சொல்லி ஊளையிட்டது. பக் கத்து குடிசையிலிருந்து 'டொக்.. டொக்..' பாட்டி வெற்றிலை இடித்துக்கொண்டிருப்பது அந்த இரவில் ஒரு புதிய இசையாய் செவிகளை நன்றாக்குதல்.

'கெளசல்யா.'

'... சொல் லுங் க நீங் க சொல்வதைக்கேட்க ஆவலாய் இருக்கிறேன். தெரியாதவைகளை கேட்கும் போது வியப்பாகவும், எமக்கு அனுபவமாகவும் இருக்கும் னு நெனைக் கிறேன் சொல்லுங்க...'

'இன்று பல இடங்களில் கலை விழா நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன அது பெயருக்குத்தான் கலைவிழா. பணக்காரர் விழான்னு பெயர் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனெனில் எந்த வொரு கலைஞரையும் விழா ஏற்பாட்டாளர் வாங்க.. வாங்கள்னு சொல்லுதலில் கண்டாலும் கானத் தாலி மாதிரி வேறுபக்கம் திரும்பிக்கொள்கின்றனர். ஆனால் ஒரு உண்மையான தாய் தாய் - மாதிரி - மாதிரி வேறுபக்கம் திரும்பிக்கொள்கின்றனர்.

பணக்காரர் வரும்போது அவருக்கு என்ன மிரியாதை மூத்த கலைஞர்களின் உபசரிட்டு, பாசாங் கு வார்த்தைகள் குனிந் து, தலைசொறிந்து, தேவைக்கில்லாத வற்றிந்கெல்லாம் சிரித்து.. இப்படியான நிகழ்வுகளை அவதானித்து இருக்கிறாயா..? கெளசல்யா அனுபவித்திருந்தால் உனக்கு இதன் உண்மை எல்லாம் புரிந்திருக்கும்.

கலைஞர் ஒரு நாக்கு உள்ளவனாக எதற்கும் தலை சாய்த்திடாமல் உண்மைக்கு மாத்திரமே தலைவணங்குபவனாக இருக்கலும். அரசியலில், செல்வத்தில் சோரம் போகாமல், மற்றவர்களின் வாழ்விற்கு குழி பறிக்காமல், விருதுகளை வியாபாரமாக காமல் இருக்கனும் அப்பதான் கலையை, கலைஞரை உயர்ந்த உன்னதமான பொக்கிழங்களை இந்த மன், நாடு, மக்கள் போற்றுவார்கள்..

சொல்லிவிட்டு பெருமுச்ச விட்டான் மித்திரன்...

‘நெஞ்சை நீவி விடவா..’ குறும்பு செய்தாள் கெளசல்யா..

‘குளிரில் உன் அங்கங்கள் என மேனியில்பட்டால் அந்த மின்சாரமே ஹைய்க்க கவிதையாகும்...’ குழம்பி புரியாமல் என்னவென்று பே என்று மித்திரனை பார்த்தாள்.

‘கெளசல்யா.. ஏய் இன்னும் என்ன யோசனை’

‘நீ சொன்னது விளங்கல்ல..’

ஹைக்க கவிதை ஒரு அட்சயப் பாத்திரம் போன்றது, படிக்கப்படிக்க தினம் புதுக் கருத்துக்களை சொல்லும் ஆழம் நிறைந்த நான்கு அடிகள்.. அதே போல்தான் காதல் ஸ்பரிஷங்களும்.

‘இதுக்கு போய் யோசிக்கிறியே மன்று. அதை விட்டு மறந்திடு பிறகு ஒரு நாள் சாவகாசமாக சொல்கிறேன்.’

கெளசல்யா தொண் டையை கணைத்துக்கொண்டு மித்திரனை நோக்கி, ‘நம் முத்த கலைஞர்களை பத்தி உன் கணிப்பீடு என்ன மித்திரன்?’

மித்திரன் கெளசல்யாவை ஏற இறங்க பார்த்துவிட்டு நையாட்டியுடன் ‘என்ன நீ என்னை பேட்டி காண்கிறாயா...?’

கெளசல்யா அதே நையாண்டியுடன் ‘ஆமாம் அப்படித் தான் நினைத்துக்கொள்ளோன்..’

இவர்களின் ஊட்டலைக் கண்டு நிலா மேகத்தில் சிறிது நேரம் ஓளிந்துக்கொண்டது.

‘கெளசல்யா, இந்த முத்த கலைஞர்கள் அதாவது எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், நாடகசிரியர்கள், சீத்திரக் கலைஞர் களோடு எனக்கு செல்ல கோபமுண்டு... இவர்கள் தன்னோடு தன் கலையும் இறந்துவிட்டும் என நினைக்கிறார்களோன்று விளங்கல்.’

‘இன்னும் குழப்பாமா சொல்லு மித்திரா’

‘இன்று பல இடங்களில் முத்த கலைஞர்கள், தான் கற்றறிந்தவற்றை வளர்ந்து வருகின்று’ கலைஞர்களுக்கு சொல்லி கொடுக்கவோ, வழிகாட்டவோ இன்றி இளைஞர்களின் ஆர்வத்துக்கு ஆதரவளிக்காமல் முடங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த முத்த கலைஞர்கள் பயிற் சிப் பட்டறைகள் செய்து ஆலோசனைகளை வழங்கி சீரான ஒரு இலக்கிய வட்டத்தை உருவாக்கலாமே என்ற ஆதங்கம் என்னில் மட்டுமல்ல பலரிடையில் உள்ளது. பெரும்பான்மை சமுகத்தினரின் முத்த கலைஞர்கள் தம்மிடத்திலிருந்து விட்ட கலையை தொடர்வதற்கு சிறந்த ஒரு இலக்கிய அமைப்பொன்றை உருவாக்கி, இலங்கையில் இலக்கியத்துறையில் மற்றும் சமூகத்திற்கு முன்னோடியாக திகழ்கிறார்கள் என்றால் அது போய்கில்ல..’ மித்திரன் தன் பேச்சை நிறுத்தி

கெளசல்யா.. உன் கணவன் நான் தானே இந்த ஊரிலே பெரிய பணக்காரன்னு ஊரார் சொல்லுங்க.

விட்டு

கெளசல்யா.. இவ்வளவு நேரம் அனுஅணுவாக உன்னை அறுத்திட்டேன் கவியொன்று சொல்லேன்.

கெளசல்யா சிறிது நேரம் சிந்தித்து விட்டு கீழ்வருமாறு கவிதைச் சொன்னாள்.

காலை வேளை

‘பு அழுத்து வண்டுக்காக..’

‘ஏய் என்ன கவிதை இது பு.. அழுமா..?’

‘அழும் மித்திரா.. என் கவிதையில் பு அழும்’

‘எப்படின்னு சொல்லு..’

மித்திரனை பார்த்து புன்முறையோடு.. காலை பனியில் நடைந்திருந்த பு.. புவிதழ்களில் தேங்கியிருந்த பனித்துளிகள்.. சொட்டு சொட்டாய் வடிந்து விழுந்தது மண்ணில்.. அது என் கறுப்பைக்கு பு அழுவதாக கிரகித்து கவி வடித்தேன். தரமான, வித்தியாசமான கற்பனைத்தான் கவிஞர்களின் பெரிய சொத்து.’

‘பிரமாதம் கெளசல்யா..’ புகழ்ந்துக்கொண்டே போனான் மித்திரன்.

‘தூக்கம் வருது போய் தூங்குவோமா..?’ கண்களை கசக்கியப்படியே கெளசல்யா கேட்டாள்.

மனைவியை அணைத்தப்படியே ‘ம்’ சரியென தலையாட்டினான் மித்திரன்..’

ஆங்.. மித்திரா.. என் கலை விழாவிற்கு அரசியல் சம்நீதப்பட்டவர்களோ, பணக்காரர்களோ இருக்க வேண்டாம். இன்வைட் பண்ணாதின்க. எல்லாம் கலைஞர்களா பார்த்து அழைங்க அவர்களுக்கு உங்களுக்கு ஏற்பட்ட பிரதிப்புகள் ஏற்படாத மாதிரி கெளரவும் கொடுக்க கண்ணியப்படுத்துவோம்.’

அப்போ எனக்கு அழைப்பிதழ் இல்லையா

கெளசல்யா.. உன் கணவன் நான் தானே இந்த ஊரிலே பெரிய பணக்காரன்னு ஊரார் சொல்லுங்க.

‘கெளசல்யா சிரித்தவாரே முதல் அழைப்பே உங்களுக்குத்தான். ஏன்னா செல்ல செய்யப்போற்று நீங்கத்தானே.. கண்ணைச்சிமிட்டிக்கொண்டே சொன்னாள்.

கலையை நேசிக்கும் அந்த இரு உள்ளங்களும் தன்னறை சென்று போர்வைக்குள் உறுங்கிப்போனார்கள்.. வேடிக்கை பார்க்க ஒரு மனிதத் தலையையும் காணாததால் நிலவும் தூங்கிப்போனது..

(யாவும் கற்பனை)

வெகுவிறைவில்....

ப்ரவாக வெளியீடாக உக்குவனை அக்ரமின்

“அம்ரிதாவின் கதைகள்”

வெளிவர உள்ளது யதார்த்தமான கதைப்பின்னல். சமகால பிரச்சினைகளை உங்கள் மனதில் நிழலாட வைத்து அக்கதைகளில் நீங்களும் ஒரு பாத்திரமாகவே மாறிவிடும் நிகழ்கால நிஜத்தின் உண்மைகள்.

இயற்றி 1 துளி 6 ஜனவரி - மார்ச்

JUNCTION

HOTEL & BAKERY

SPECIAL CAKES, SORT-EATS,
FOOD ITEMS ET MORE
Orders Undertaken

No. 311,
Katugastota Road,
Kandy

இன்றைய கவிஞர்களின் பார்வையில் ஈழத்து முஸ்லீம்களின் வாழ்வியல்....

இலங்கைக்கு 7ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபிய நாட்டிலிருந்து ஹாலிம் கிளையைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியினரை கல்பொ அப்துல் மாலிக் ஆட்சி பீடமேறியதும் நாடுகடத்தினார். அவர்கள் யூப்பிரஸ் ஆற்றைக்கடந்து, தெற்கே சென்று, இந்திய குடாநாட்டின் தெப்பகுதியிலுள்ள கொங்கன் பிரதேசத்திலும் இலங்கையிலும், மலாக காவி லும் குடியேறினர். இலங்கைக்கு வந்த கூட்டத்தினர் ஈழத்தின் வடகிழக்கு, மேற்கு கரையோரங்களில் எட்டு பிரிவாகப் பிரிந்து குடியேறினர். திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மாந்தோட்டம், மன்னார், குதிரைமலை, புத்தளம், கொழுப்பு, பார்பிளின் (பேருவனை), கலி ஆகிய இடங்களில் குடியேறியுள்ளனர். முஸ்லீம்களின் ஆரம்ப கால வரலாறு இவ்வாறு தொடர்கிறது.

சிங்களம், தமிழ், முஸ்லீம் மூனின மக்களும் தத்தம் மொழியையும் பண்பாட்டையும் பேணி, வாழ்வோடும் வளத்தோடும் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தனர். ஜம் பதுகளின் பிறபகுதியில், இன்தியான் கலவரங்கள், தற்போது யுத்தங்களாக உருவெடுத்து நாட்டையும் அப்பாவி மக்களையும் சின்னாபின்னமாக்கி பெரும் சேதத்தையும் உயிர் சேதத்தையும், ஏழை மக்களுக்கு அடக்க முடியாத விலை வாசியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

இதில் முஸ்லீம் சமூகம், இரண்டு இன அரசியல் வாதிகளினாலும் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு, ஒரு முன்றாவது இனமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலும், இரு இன அரசியல் வாதிகளினாலும் பக்கடைக் காய்களாக நகர்த்தப்பட்டு வாழ்ந்து வந்த வரலாற்றை எம்மால் அறிய முடிகிறது.

இந்நாட்டின் முஸ்லீம் மக்கள் அரசியல் ரீதியாகவும், இன ரீதியாகவும், இந்த கொடுமையான யுத்தத்தாலும் நிறைய

பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளனர்... இவ்வாறான நிகழ்வுகளை இலக்கியங்கள் மூலம் ஆவணமாக்க எம் இலக்கியவாதிகள் தயாராக இருக்கவில்லை. அல்லது முயற் சிக் கவும் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் சகோதர தமிழ் கலைஞர்கள் தமக்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கொடுமைகளுக்கெதிராகவும் தம் உணர்வுகளை கவிதைகளாக, சிறுகதைகளாக, நாவலாக, நாடகங்களாக, பாடல்களாக தம் பதிவுகளை வருங்கால சந்ததியினருக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர். ஆனால் முஸ்லீம்களின் நிலையோ பரிதாபப் படக்கூடியதாக கவுக்களை தொலைத்து, மறந் து வாழுக் கூடிய சமூகமாக மாறிவிட்டிருப்பது கவலைக்குறியதுதான்.

இருப்பினும் அன்மைக் காலமாக எம் இலக்கிய வாதிகள் அல்லது புதிய இளம் எழுத்தாளர்கள் தம் சமூகத்தின் கண்ணின் சோகங்களை, இருத்தத் துளியின் துயரக் கதைகளை தம் எழுத்துக்களால் கவிதை வடித்துள்ளமை நிறைவைத் தருகின்றன.

20ஆம் நாற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் இருந்தே குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் நடந்த தேரியுள்ளன என்ற போதிலும், 1749 ஆண்டில் நல்லூரில் குடியிருந்த முஸ்லீம்களை தூத்தியடித்து விட்டு நல்லூர் கந்தனை அங்கு குடியமர்த்திய தமிழ் வீரரே இதற்கு முன்னோடியாகும். இதன் பின் 1915 இல் கம்பனை சிங்கள முஸ்லீம் இன கலவரமாகும். இதில் முஸ்லீம்களுக்கு அந்நாளைய பெறுமதியில் 55 இலட்சம் பொருள் சேதம் ஏற்பட்டது. இவ் அநியாயங்களுக்காக பின்பு கூடிய சட்டசபையில் தமிழ், சிங்கள பிரதிநிதிகள் குரல் எழுப்பாததோடு, கலகம் நடந்த இடங்களில் வரிவிதிக்கப்படவேண்டும் என்றும், முஸ்லீம்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம்

கொண்டு வரவிருந்த சட்டங்களை பொன். இராமநாதன் மிக கடுமையாக எதிர்த்துதோடு, இவ் இனவெறி நடவடிக்கைகளுக்காக சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த சிங்கள இன வாதிகளை விடுவிக்க இங்கிலாந்து வரை சென்று வாதிடவும் பின் நிற்கவில்லை.

இந் நிகழ்வுகளை “குருவிக்கூடு” எனும் தலைப்பில் அன்புன் பின்வருமாறு கவிதையாக்குகின்றார்.

முதன்முதலில் 1749இல்

நல்லூர் தொடங்கியது அதன் தொடக்கம். ஒரு மொழி பேசும்

இரு இனத்தவர்கள் அவர்கள்

இருந்தாலும், ஒரு இனத்தின் மீது மறு இனம் நடத்தியது அந்தச் சத்மானத்தை...

மீண்டும் நடந்தது அந்தச் சத்மானம் 1915 இல்

கம்பளை பள்ளிவாசலுக்கு முன்பாக... ஒரு மொழி பேசும்

இரு இனங்கள்ல் அவர்கள்

இரு மொழிபேசும் இரு இனங்கள் ஒருவர் மீதே ஒருவர் நடத்தினர் அந்தச் சத்மானத்தை...

ஒரு நீண்ட வரலாற்றின் சுவட்டை கவிஞர் மிக எளிமையாக சில வரிகளில் இங்கு வடிக்கிறார். அன்றைய காலகட்டத்தில் இனவாதிகளாகச் செயற்பட்ட பொன் இராமநாதன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் தென் இந்தியாவிலிருந்து, இந்து மதத்தில் இருந்து இஸ்லாம் மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட இழிந்த சாதியைச் சேர்ந்த தமிழர்களின் சந்தியினர் என்றும், அநகாரிக தர்மபால சிங்களவரை பூமி புத்திரர்கள் என்றும் முஸ்லிம்களை அந்திய நாட்டு வியாபாரிகள் என்ற கருத்தையும் அன்று முன்வைத்தார்கள். இந் நிகழ்வை கவிஞர் அன்புன் அதே கவிதையில் பின்வருமாறு.

பொன் இராமநாதன் அநகாரிக தர்மபால இவர்கள் இருவருமே அங்கீரிக்கவில்லை அவர்களை

கீழ்க்காரர்கள் என்று முதலாமவரும் வந்தான் வருத்தானுக்களைன்று இரண்டாமவரும் வசைபாடினர் அவர்கள் மீது....
(யாத்ரா ஆண்டுமலர்)

இவ்வாறு முடித்து... மீண்டும் அதே கவிதையில்... 1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் விளைவையும், காத்தான்குடி ஏற்றாவூர் படுகொலைகளையும், 1990இல் யாழிப்பாணத் திலிருந்து ஒரு நாளில் விரட்டப்பட்ட முஸ்லிம்களின் சம்பவத்தையும் தன் கவிதை வரிகளால் வரலாற்று ஆவண்மைக மாற்றியுள்ளார் கவிஞர் அன்புன்.

* * *

1990இல் சொந்த மண்ணிலிருந்து விரட்டப்பட்ட நிகழ்வை “விழியாத இருக்கன்” எனும் தலைப்பில் இறக்காமாம் பெரோஸ் இவ்வாறு கவிதையாக்கியுள்ளார்.

அன்று மாலையில் தான் தூர்த்தப்பட்டோம் கட்டிய துணியிடனும் விரும்பாத மனச்களுடனும்

அகதிகளாக்கப்பட்ட எங்களுக்கு இரவின் இருள் ஆடை கொடுத்தது மரங்கள் உணவு கொடுத்தன நிலவு கூட வழிகாட்டியது

என்று இயற்கையை வர்ணிக்குவிட்டு கடைசி வரிகள் இதயத்தை சம்மட்டிகளால் தாக்கி, பல கேள்விகளையும் எதிர்வகைளையும் உண்டாக்குகின்றன.

ஆனால்.... மனிதன்தான் கொஞ்சமாவது மனமிரங்கவில்லை (ப்ரவாகம் 3ஆவது இதழில்)

இந்திகழ்வை, புலம்பெயர்ந்து கண்டாவில் வாழும் கவிஞரான சக்கரவர்த்தி, தன் இனத்தின் செயல் நியாயமா? அநியாயமா?

என்பதை தன் கவி வரிகளில்...

இனச் சுத்தம் இனச் சுத்தம் எனச் சொல்லி சோனகரை எல்லாம் ஒற்றை நாள் இடைவெளியில் நாட்டை விட்டு நாம் விரட்டியடித்தோம்

என்று எழுதிவிட்டு, தம் இனத்தின் நேரமையற்ற செயலை இவ்வாறு கேள்வி எழுப்புகிறார்

நாமென்ன நாசிகளுக்கா பிற்ந்தோம்? நம் பூர்விகம் என்ன ஜேர்மனியா...? என்ற கேள்வி வரிகளோடு அமலக்களின் துயரத்தை, தூக்கிக் செல்ல மனச்கமையும் ஐந்நாறு ரூபாவையும் மட்டுமே அனுமதித்த நாம் ஏன் மறந்தோம் (அழுது மார்ச் 2000)

பாட்டன், முப்பாட்டன் பரம்பரை சோனகராக இருப்பினும் அவர்களும் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் என்பதை ஏன் மறந்தீர் என்ற தன் மன ஆதங்கத்தை முன் வைக்கிறார்.. கவிஞர் சக்கரவர்த்தி.

அகதி என்ற கொடுரமான வாழ்க்கைப் பதிவுகளையும், ஆதங்கத்தையும் நாசிசிய தீவு பரவின் இவ்வாறு கவிதையாக கொட்டுகிறார்.

எனக்கு அந்நியமாய்ப் போய்விட்டது சிரட்டை மனவைத்து சிறு வயதில் நான் என ஊர்.

என் தந்தையுடலை இதோ இந்த சந்தியில் தான் துப்பாக்கி ரவைகள் ருசி பார்த்தன

குண்டு மாரியில் என் குடும்பம்

அழிந்து போனது அதோ அந்த ஆல மரத்தின் கீழ்தான்

இந்த ஊருக்கு நான் பழையவன் தான் முகவரி மட்டும் முற்றாக மாறி விட்டது அகதி என்று..

(யாத்ரா இதழ் 03)

குற்றயில்லாமல் தண்டிக்கப்பட்ட சமுகமாக இந்த பத்து வருடமும், வாழ் க்கைக்கு ஒத்துவராத வரண்ட பிரதேசங்களிலும், உண்ண உணவின்றி, உடுக்க மாற்றாடையின்றி ஓலைக் குடிசைகளில் “அகதி” என்ற புனைப் பெயரோடு வாழும் மக்களின் துயரங்கள் எண்ணிலாடங்காதவை. அவைகளில் சில இவ்வாறு கவிதைகளாக ஊற்றெடுத் திருக்கின்றன.

யாழிப் பாணத்தை விட்டு தூர்த்தியடிக்கப்பட்ட மக்களை நினைத்து சுவில்வரத்தினம் தன் கவிதையில் தன்குத் தானே இவ்வாறு கேட்கிறார். (கவிதையின் ஒருபகுதி)

எப்படி முடிந்தது என்னால் தொழுகை வட்டுப்புத்த நெற்றிப் பொட்டில் சத்தியலால் ஓங்கி அடித்தது போல் அவர்களை பிற்ந்த மண்ணின்றும் தூர்த்தி என்னை நான் காயப்படுத்திக்கொள்ள...

.....
.....
எப்போது நீங்கும் என் வடு (நெற்றி மன் கவிதைத் தொகுதி) * * *

இந்தக் கொடிய யுத்தத்தால் வெளிநாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தோர் எத் தனை ஆயிரம் பேர். வீடுகள் உடைக்கப்பட்டு, சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு கணவனை, பிள்ளையை, தூய் தந்தையை, சகோதரு சகோதரிகளை இழந்து விரக்தியின் விளிம்பில் தத்தனிக்கும் உள்ளங்கள்தான் எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம்.

(யூறு 1 துளி 6 ஜனவரி - மார்ச்

கணவனை இழந்த பெண் ஒருத்தி வெளிநாடு போவதற்காய் புறப்படுகிறார். அவருடைய உரையாடலின் பின் தன் மனப்புண் வேதனையை “என்னைத் தீயால் எரித்தவன்.” எனும் மகுத்தில் அஷ்டப் சிகாப்தீன் கவிதை ஒன்று, எம் மனங்களில் ஈரம் பதிக்கின்றது.

வெளிநாடு போயேனும் வறுமை துட்டப்பதற்கு சிறிக்கஞ்கேனும் சோறும் இடும் கணவுடனை கலங்கிக் கிடந்த உன் கண்ணில் வைத்திருந்தாய்.. என்று தொடர்கி...இடையில் “ரெண்டு வருவெழாச்சி.. கொள்ளி எடுக்கப் போனவர் சுட்டுப் போட்டாக முனு புள்ள எங்கி ஒரு நாத்தல் பாண் வாங்கித் தினங்கு குதுத்து தங்கச்சிக் கிட்ட பாரங் குடுத்துட்டு வந்தன் வாப்ப..” (மீன்பார்வை பக்கம்39 ஆண்டு மலர்)

தன் கணவன் ஒரு இதயமில்லா மிருகத்தின் துப்பாக்கி ரவுக்கு பலியான குடும்பப் பெண்ணின் துயரத்தின் வரிகளை கவிஞர் வர்ணிக்கும் முறை... வாசிக்கும் ஒவ் வொரு வரி னதும் விழிக்களையும் மனங்களையும் நிச்சயம் கசக்கிப் பிழியும்.

“பிடுங்கப்பட்ட வேர்கள்” என்ற தலைப்பில் புத்தளம் மரிக்கார் தன் சமூகத்தின் வேதனையை இவ்வாறு கவி வரியாக்குகின்றார்:

பெயர்க்கப்பட்ட என்னை அந்த இருவ நேர மாட்டு லொறி அறியும் என் வேர்கள் பிடுங்கப்பட்ட பிரதேசமே நாம் செய்த குற்றம் என்ன..? சிறகால் மறைத்த குற்றமா..? சோறு போட்ட குற்றமா..? இல்லை ரத்த தானம் கொடுத்து ராத்திரி விழித்த குற்றமா..?

(அல்லறைனாத்)
இவ்வாறு தன் கவிதையால் கேள்வி எழுப்புகிறார்..

* * *

கவிதைத் துறையில் இவ்வாறான சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல கவிதைகள் வந் தி ருப் பினும், சிறுக்கதையைப் பொறுத்த மட்டில் இவ்வாறான சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதைகள் வெளிவந்தது குறைவு.

இருப்பினும், காத்தான்குடி பள்ளி வாசல் படுகொலையை தத் துபமாக கதையாக்கியவர் சுக்கரவர்த்தி. “யுத்தத்தின் இரண்டாவது பாகம்” எனும் தலைப்பில் “அமுது” சஞ் சிகையிலும், பின் னர் அல்லவானாத் திலும் மறு பிரசரமாக பிரசுரிக்கப்பட்டது.

இதன் பின் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு தூரத்தப்பட்ட மக்களின் உணர்வுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உக்குவனை அகரமின் “நட்பு” எனும் கதை “மீன்பார்வை” ஒக்டோபர் இதழில் வெளியாகி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இலங்கை மண்ணில் பல முத்த முஸ்லீம் கவிஞர்கள், சிறுக்கதையாளர்கள் பலஸ்தீனப் பிரச்சினையையும், தமிழ் மக்களின் கொடுமைகளையும் தம் எழுதுக்களில் இலக்கியமாக பதிக்கும்கால், எமது அவலங்களையும் புறக்கணிக்காமல் வரலாற்றில் பதிவது காலத்தின் தேவையாகும் என்பதை உணர்வார்களா?

(இக்கட்டுரை பூரணமான ஆய்வுல்ல. எமக்கு கிடைத்த சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு வரையப்பட்டதாகும்)

“நிலாப்பித்தன்”

புதிய பூபாளங்கள்

சஞ்சிகை பெயர் :	புதிய தொனி	நூல் பெயர் :	மீண்டும் வசிப்பதற்காக (கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர் :	வாழையூர் வை. எல். எம் நில்வி (மன்பா)	ஆசிரியர் :	மேமன் கவி
வெளியீடு :	இளங்கலை இலக்கியப் பேரவை	வெளியீடு :	மல்லிகை பந்தல்
விலை :	20/=	விலை :	100/=
தொடர்புகளுக்கு :	ஆசிரியர் புதிய தொனி இளங்கலை இலக்கியப் பேரவை, வி. சி. வீதி, வாழைஞ்சேனை	தொடர்புகளுக்கு :	மல்லிகை பந்தல் 201-1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13 யுகராகங்கள், ஹிரோவழிமாவின் ஹிரோக்கள், இயந்திர குரியன், நாளைய நோக்கிய இன்றில் வரிசையில் ஜந்தாவதாக மலர்ந்த ஆசிரியரின் கவிதைத் தொகுதி. பல படிமங்களில் தன் ஆழ்வன உணர்வுகளையும் சமுதாயக் கோணல்களையும் சித்தரிக்கும் சிறந்த தொகுதி.
நூல் பெயர் :	ஞானம் (இதழ் 8)	நூல் பெயர் :	யாகம் (நாவல்)
ஆசிரியர் :	தி. ஞானசேகரன்	ஆசிரியர் :	முல்லை அழுதன்
விலை :	15/=	வெளியீடு :	ரிஷபம் பதிப்பகம்.
தொடர்புகளுக்கு :	தி.ஞானசேகரன் 19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.	விலை :	31/45,
			இராணி அண்ணா நகர் பி.டி.இராஜன் சாலை சென்னை 600078
விலை :		விலை :	: 50/= (இந்திய விலை) சமகால ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் நம்பிக்கைக்குரிய படைப்பாளிகளில் ஒருவர். வாசிப்பு, எழுத்து, சிந்தனை முயற்சிகள் என்கிற இந்த வட்டத்தில் நின்று இன்னும் வீச்சான படைப்புக்கள் பலவற்றை அவர் தரவேண்டுமென்கிற என் விருப்பத்தை இங்கு முன்வைக்கிறேன்.
			-தேவகாந்தன் முன்னுரையில்.....
நூல் பெயர் :	மூன்றாவது மனிதன்	நூல் பெயர் :	காணமல் போனவர்கள் (கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர் :	எம். பெளசர்	ஆசிரியர் :	அஷ்டப் சிவாப்தீன்
விலை :	60/=	விலை :	100/=
தொடர்புகளுக்கு :	ஆசிரியர் 37/14, வொக்சோல் லேன் கொழும்பு 2	தொடர்புகளுக்கு :	ஆசிரியர் 37, தங்காணந்த வீதி, மாபோளை, வத்தளை.
			சின்னஞ்சிரிய எங்கள் வீதி போர்க்களமானது.

ஆழந்த அர்த்தம் கொண்ட இலங்கைத் தேசப் பின்னனியைச் சுட்டிக்காட்டும் சொல்லாலீல் துவங்கி, யுத்த வன்முறையின் கலவரத் தீக்காயங்களில் சாகக் கிடக்கும் பாதுகாப்பற்ற வாழ்க்கையை அஷ்ரபின் கவிதைகள் பதிவு செய்கின்றன.

ஹெச்.ஜி.ரகுல் -இன் விமர்சனத்திலிருந்து

(புதிய பூராத்தில் உங்களது நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் இடம்பெற வேண்டுமாயின் நால்களின் இரண்டு பிரதிகளை ப்ரவாகம் விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்.

பழைய சி. டி. கணை என்ன செய்வது..? வீடியோ, ஆடியோ நாடா என்றால் புதிதாக பதிவு செய்யும்போது பழையது அழிந்து போய் புதிதாகிவிடும். ஆனால் சி. டி. யில் அப்படி நாமாக எதுவும் செய்ய முடியாதே...!

பழைய சி. டி. கணை புதிதாக்கும் ரீ-சைக்கிளிங் முறை இப்போது வந்துவிட்டது.

பழைய சி. டி. களின் லேபிள், வர்ணப்புச்சு, அலுமினிய பாயில்..... பிறகு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் படம் அல்லது பாடல் படிப்படியாக நீக் கப்படுகிறது. மீதமாக இருக்கும் பாலிகார்பனேட் தட்டில் மீண்டும் வீடியோ, ஆடியோ பதிவு செய்யப்பட்டு, அலுமினிய பாயில், லேபில் ஒட்டப்பட்டு புதிய சி. டி. யாக வெளிவருகிறது.

வைற்கூப் பூக்கள்.

வீட்டுக்குக் கூரு
வெட்டப்படும் மர உச்சியில்
குருவிக் கூடு!

* * *

புது வெள்ளம்
அடித்துச் செல்கிறது....
பழைய குப்பை!

* * *

முதலிருபு
பேச வார்த்தையின்றி
ஊழைகள்!

* * *

தூக்கம் வரவில்லை
தலையணையில்
விருந்தாளி கிடக்கிறார்!

* * *

கையில் சம்பளம்
தடுக்கி விழுந்தேன்
மனைவியின் புதுச் சேலையில்!

* * *

பலத்த காற்று
சிதறுகிறது...
வெற்றுச் 'சிலுபேக்'!

* * *

தொலைந்த இடத்தில்
தேடாதே..
கிழுக்கில் குரியன்!

மடவளைஅன்சார் எம்.வீரயார்

இறந்த பின்னேன்
வெந்தீர் குளியல்
தேனீர் கோப்பையில் - ஈ
* * *

பாய்ந்து ஓடி வந்த போதும்
தப்பிக்க முடியவில்லை
கரையில் மோதியது அலை

* * *

அவன் கிறுக்களில்லை
கிறுக்களாக்கப்பட்டவன்
அவளால்

ப்ரவினா - நாச் சியாத்தீவு

Best Quality Ladies, Gents & Children Garment

MOULAVI
TEX

**Kuttickarachi,
Kinniya-05.**

Tel: 026-36237

கிளிஞ்சல்கள்

ப்ரவாகத்தின் ஒவ்வொரு தலைப்புத் துளி கடனும் உணர்வு பூர்வமாக அமைந்திருப்பதை வாசிக்கும் போதே உணர முடிகின்றது. 'விமர்ஷகளின் குடான பக்கத்தின் வாசகங்கள் நியாயமானதும் சட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதுமானாலும்.

ப்ரவாகம் எம் சமூக சமுத்திரத்தில் எழுச்சி அலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது வரலாற்றில் விளாசம் காணவேண்டும்.

பி. எம். எம். பெற்றோஸ்
இறக்காம்

வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களுக்கான ஒரு சராசரிக் களமாகவே இப்போதைக்கு ப்ரவாகம் எனக்குத் தென்படுகிறது. காலப்போக்கில் புதிய பரிமாணம் ஒன்றை அது எடுக்கலாம். ப்ரவாகத்தின் நீண்ட ஆயுளுக்குப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அஷ்ரப் சிஹ்நாப்தீன்

வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணத்தில் மினிர்ந்துள்ள 'ப்ரவாகம்' அள்ளி வந்த அனைத்து அம்சங்களுமே பிரமாதம். வரும் இதழ்கள் மேலும் சிறப்பாக மினிர் எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஏ.ஏ. எம். நகர்
கட்டுகள்தொட்ட

ஓ! பிரவாகித்தோட் காலடி வைத்த ப்ரவாகமே! எம் போன்ற இளநெஞ்சங்களின் கரம்கொண்டிடமுதிய கலையாக்கங்களினை பிரசவித்து பல்ளயிரம் இதழின்று நிடீழி வாழ் என அபிமானப் ப்ரவாகமே!

கலாஸ்பிழிய இர்ஷாத்

பிரவாகம் வடிவமைப்பில் சிறப்புற்றிருக்கின்றது. இனால், மன்னிக்க முடியாதனை எழுத்துப்பிழைகள். 'இலக்கியம்' என எதை நினைத்து மாழுகிறீர்களோ விளங்கவில்லை. 'மணோரமா - இயர்புக 2000', 'அரும்பு' போன்ற அறிவியல் வெளியீடுகளின் தகவல்கள் பிரவாகத்திற்கு உகந்ததா?

தலையாங் கங் கள் (ஆசிரியர்) தலையிடுதான். தேச்ப்பற்று முல்ல யாருக்கு இருக்கவேண்டும்? எவ்விதமிருக்கவேண்டும்? தேசம் என்ன செய்ய வேண்டும்? தேசத்துக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? புரியவில்லை. அதிகப்பரசங்கித் தனத்தை சுற்று ஆற்றுதல் சிறப்பு. அங்கொரம் தேடி அநியாயமாக அவதிப்படுதல் உசிதமல்ல. எல்லோரும் வாழ பிரார்த்திப்போம்.

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
தார்கா நகர்

இன்று பிரவாகம் ஒன்றை வாங்கினேன். தாங்கள் ஒரு புதுமையான வெளியீட்டை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நவீன் சித்திரம், தரம் உயர்ந்த கட்டுரைகள், அதில் அட்டைப்படம் மிகவும் விசேஷம். சிந்தனைக்கு ஆகாரம். உங்களை பாராட்டுகின்றேன்.

வை. எல். எம். நகர்
கட்டுகள்தொட்ட

ப்ரவாகம் நண் பர்களுக்கு வாழ்த்துக்களும் நன்றிகளும். இதழ்களை இன்னும் விரிவும் ஆழமும் நோக்கி பயணிக்க வையுங்கள்.

கருணாகரன்
கிளிநோக்சி.

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் சிறப்பாகத் தமிழ் வளர்க்கும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு எவ் வகையிலும் உக்குவளைப் பிரதேசம் பின்தங்கிய தாயில்லை என்பதற்குப் ப்ரவாக இதழ்கள் சான்று பகர்கின்றன.

எஸ்.எம்.கமாலதீன்

இலண்டனில் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல் கண்காட்சி வெகுவிரைவில்

ஈழத் தமிழ் ஈழத் தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் நோக்குடன் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூற்கண்காட்சி ஒன்றை இலண்டனில் நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடாகி வருகின்றது.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் எந்நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் ஆக்கங்களின் ஜெந் து பிரதிகளை எமக்கு அனுப்பி உதவினால் அவற்றைக் கண்காட்சியில் வைத்து அறிமுகம் செய்யப்படும்.

நூல் கண்காட்சி நடைபெறும் இடம், காலம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். இந் நூற்கண்காட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குச் சகல தமிழ் எழுத்தாளர்களும் தங்கள் பூரண ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் அளிக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டப்படுகின்றனர்.

ஆக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய
முகவரி

Mr. R. Mahendran (Mullai Amudan)
Exhibition Organisers
Eelam Tamil Book Writers Exhibition
Committee
34 Redriffe Road
Plaistow
London E13 0JX

(இக்கண்காட்சியில் தம் புத்தகங்களும் இடம் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள். தமது நூல் களை ப்ரவாகம் முகவரிக்கு அனுப்பினால், இலண்டனுக்கு Sea Mailஇல் எம்மால் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

ஆசிரியர்

*Specialist in
Modern Grills, Gates,
Collapsible Doors,
Roller Doors, Railings,
Aluminium Fabrication*

T E C H N O

Iron Works

**No 63A, Hill Street,
Dehiwala.**

**Tel: 863676, 071-265466, 072-406210
Fax: 739248
E-mail: techno@usa.net
Web site: www.techno.com**

ASIRI Rice Products

Supliers of Quality Rice

Warakamura Rice Mill

*Pahalawela, Ukuwela,
MATALE.*

Tel: 066-44559, 44623, 44822

NAGALINGAMS JEWELLERS

**101, COLOMBO STREET, KANDY
TEL: 08 232545**

PRINTED BY DAAFIR CREATIONS, 22 E5, GALLE ROAD, DEHIWELA, TEL: 077 313132

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org